

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çarsaf

7 NISAN 1976

250 KURUŞ

SAYI: 17

İKİLİ ANLAŞMALAR!...

Hanımlar çok zekisiniz,
küçükse göğüsleriniz!...

iki kadın

ÇETİN EMEC

RESİMLERİNE dikkatle baktım: Yanyana oturmuşlardı... Biri topluca, Ay yüzlü, yay kaşlı, şeh-lâ gözlü. Henüz gençlik çizgisinde. Üstelik, güzelce de... Öteki esmer, zayıftan çok kuru. Yaşına gelince: Yılların izini yüzünde değil, ellerinde taşıyan. Ve bes-belli, bir gülmezsultan...

Uzun bir kanepeye kurulmuşlardı. Daha doğrusu, biri kurulmuştu: Tombulca olanı... Ya komşusu? O, birbirine kenetlenmiş uzun parmakları, dizden topuğa yapıştırmış gibi bitiştiirdiği bacaklarıyla, biraz iğre-tiydi yerinde. Ayaklarının dibinde de... Hayır hayır, kanış türünden bir badi köpek değil, bir daktilo ma-kinesi... Eşinin her gittiği yere, dümen suyunda sürük-leğiği yazı aracı.

Kim mi bu iki kadın? Kişiliklerini sarıp sar-malayan aleladeliğınbütün çizgilerine rağmen iki lider eşi: İlham Callud ve Rahşan Ecevit... Toplucası Libya Başbakanının eşi. Derisi gün geçtikçe iskeletine yapışanı ise, CHP Genel Başkanının hayat arkadaşı...

İKISININ de saç ananızın, bacınızın gün-delik saçdır. İki tarak atımıyla hizaya gel-miş perçemler, bukleler... Gözlerde, far ve ri-melden şöylesine bir esinti. Dudaklarda, belli belirsiz bir ruj çizgisinin soluk kırmızısı.

Özellikle, kıyafetleri dikkatimi çekti. Çek-meyecek gibi de değildi ki... İşte, Rahşan Ha-nım'ınıçı mavi, dışı beyaz kuşaklı iki yüzlü mantosu buram buram konfeksiyon kokuyor. Ve Bayan Ecevit, ancak dizinin üç, beş parmak üstündeki eteğiyle, moda çizgilerine biraz bi-raz yaklaşıyor.

Ya İlham Hanım'ın subay kaputundan boz-maymış izlenimini veren nefti padesüsü? İri beyaz düğmeli kahverengi bluzu? Ve o, eko-se eteği?... Eminim siz, gündelik kıyafetinize daha çok özen gösteriyorsunuzdur... Onun, bir protokol konuşunu uğurlarken büründüğü kılıktaki, belki de çarşı pazar alışverişine çık-mıyorsunuzdur...

Bir ara gözüm, Bayan Callud'un pembem-si şişler taşıyan dolgun avuçlarına takıldı. Evinin tüm işlerini gören bir kadın elinin yıpranmışlığını yansıtan avuçlar... Sıcak sudan, soğuk suya batıp çıkmaktan nasıl da rengini, ruhunu yitirmişler..Derken; küt par-makların ucunda, oje sırtı tutmaz olmuş tırnaklara gözüm ilişti: Bunlar mı, bir başbakan eşinin elleri?... Sanırsınız, ömrü billâh manikür tornasından geçme-mişler. Tene,pamuk yumuşaklığı veren güzellik kremlerine hiç bulanmamışlar. Ve,kimbilir kaç yıldır hamur yoğurmuşlar, kıymamıncıklamışlar,sebze soymuşlar? Bulaşığın yivşik yağlarına, ihtimal günde üç öğün dalmışlar...

DONUP, Rahşan Hanım'a baktım; Onda da, iddia ve dağdağaya aynı sırt çevirmişlik... Rahşan Ece-vit, evinin düzenini gündelikçisiz, hizmetçisiz,aşçısız yürütür. Ama, "ha" denildiğinde de, lider kocasının

omuz başındadır: Miting alanlarında... Dağda, taşta, bayırda... Örgütün en kara gününde. Ve de, parti ça-tısının şen kahkahalarla çınlayıp, yürekleri kan yerine umut pompaladığı nice mutluanda...

Şu, dağ yamacında eteğini dikenli tellerde kevgire çevire çevire seğırtkenkadın, o değil midir? Şu,çitlerin arasından bir ruh gibi süzülüveren de...

Ya, başına oyalı beyaz yemeniler bağlamış, renkleriyle ressam paletine rahmet okutan bayramlık divitlinlere bürünmüş köylü kadınları? Çevresini kuşa-tıp, büyüünden pay almak istemiş gibi okşadıkları kadın, yine Rahşan Ecevit'ti. Filanca örgütün genel kurul toplantısında konuşan, toplum psikolojisini en iyi şekilde sindirip bir bakıma lider kocaya rota çizen de o... Eşininnoktasız konuşmalarındabelki ilk din-leycici;her adımdanönce de,bu adının çapını, menzili-ni imanına kadar ölçenibiçeni...

Rahşan Ecevit ve İlham Callud, kocaları, zirveye ulaştıran itici gücün iki sembolü; zamane politikacısı eşi denildi mi,gösterilecek pek belirgin iki örnektir...

DEMOKRASİYE ilk kucak açtığımız yıllarda, poli-tikada bir süre harem selâmlık düzenidevam etti: Kadın, siyasete karışmazdı. Hele, politikacı karısı hiç. Çok partili hayata geçip hayli mesafe alındıktan sonra-dır, ünlü isimlerin etiketini taşıyan hanımefendilerin, bu kıran kırana oyunun içinde boy göstermek isteme-leri. Yoksa bırakınız Reşide Bayar ile Berrin Menderes'i, Mevhibe İnönü bile ancak son yıllarda yüzünü halktan esirgememeyekendini alıştırabilmiştir. O da, hiç ağız açmamacasına; sorularlara cevap vermemeceğine: Konuşup pot kırmaktansa, sessiztavırlarla,çevresini hayran bırakmacasına...

Kadını da miting alanlarına sürme; yardımcı unsur olarak kürsüde onun görüntüsünden yararlanma; kol-kola kalabalıkların arasına dalma, Amerikanvari poli-tikacılığın getirdiği bir tarzıdır. Bu yol,bütün dünyada tuttuğu için değil midir, İnönü'nün o yaştan sonra Mevhibe Hanımıyla el ele görünmeye özellikle dikkat etmesi... Süleyman Bey'in,aşlında köşe minderinden hiç kalkmaması fevkalâde isabet olacak Nazmiyanımı-nı siyaset arenalarına sürmesi... Ecevit'in, bir Türk Kennedy'si halinde, Rahşan Hanımıyla kumsallarda sarmaş dolaş yalınayak yürümek tafirasını göze alabil-mesi...

Ama bu yolda, altın dişleri ve spreylere bombardıma-nına uğramış boyalı saçlarıyla Bayan Demirel çabuk tasfiyeye uğramış; pek de cana yakın olmadığı halde bir Rahşan Ecevit tipi tutmuştur. Neden?... Tabii olabildiği için... Niçin? Yapmacık ve sunilik tütmediği için. Ve, köylü kızı Nazmiye Demirel'e rağmen, daha halktan sayıldığı için...

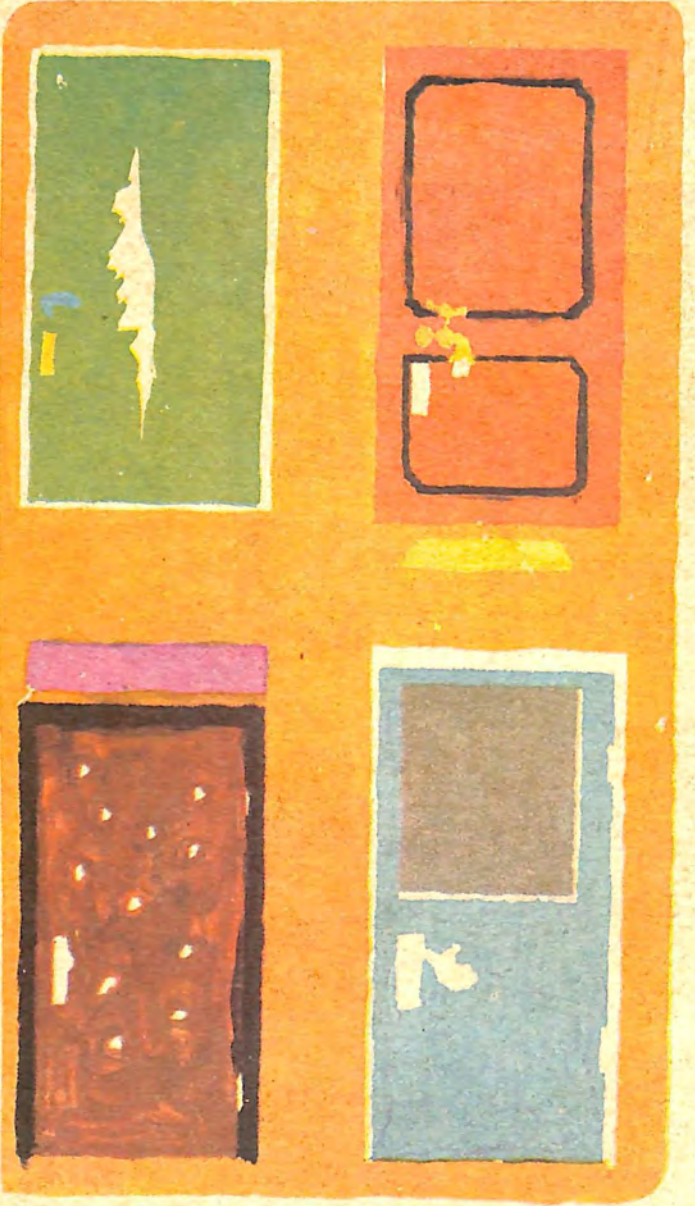
HALK iktidarlarına doğru dolu dizgin yol alındığı şu dönemlerde, bütün dünya yeni politikacı tipi kadar, yeni politikacı eşi tiplerinin de peşindedir. İl-ham Callud'da kokusunu aldığımız, Rahşan Ecevit'te cömert izlerine rastladığımız bir prototip. İşin Türkçe-si, bir tür şeytan tüyü taşıyıcısı.

Bu yüzdendir ki, nice sosyete bebeğinde şimdiden şu görüntüye doğru hızlı yöneliş seziyorum. Dü-ne kadar, durduk yerde servetler çarçur etmeye teşne olan anlayış, artık olur olmaz pahalılıktan dem vurma züppeliğini kendine yakıştırmaktadır. Giderek Rahşan Hanım, İlham Hanım çizgilerine de yaklaşıyor...

Dünyanın başdöndürücü akışı içinde, Türk kadını portresindeki, bu hızlı değişme, ibret vericidir. Ve, belki de,yarının Türkiye'sinden bugüne yansıyan ilk mutlu görüntü...

İSTE
KAPI

İSTE
SAPI

Çarsaf MÜZESİ

ÜÇ BUUTLU

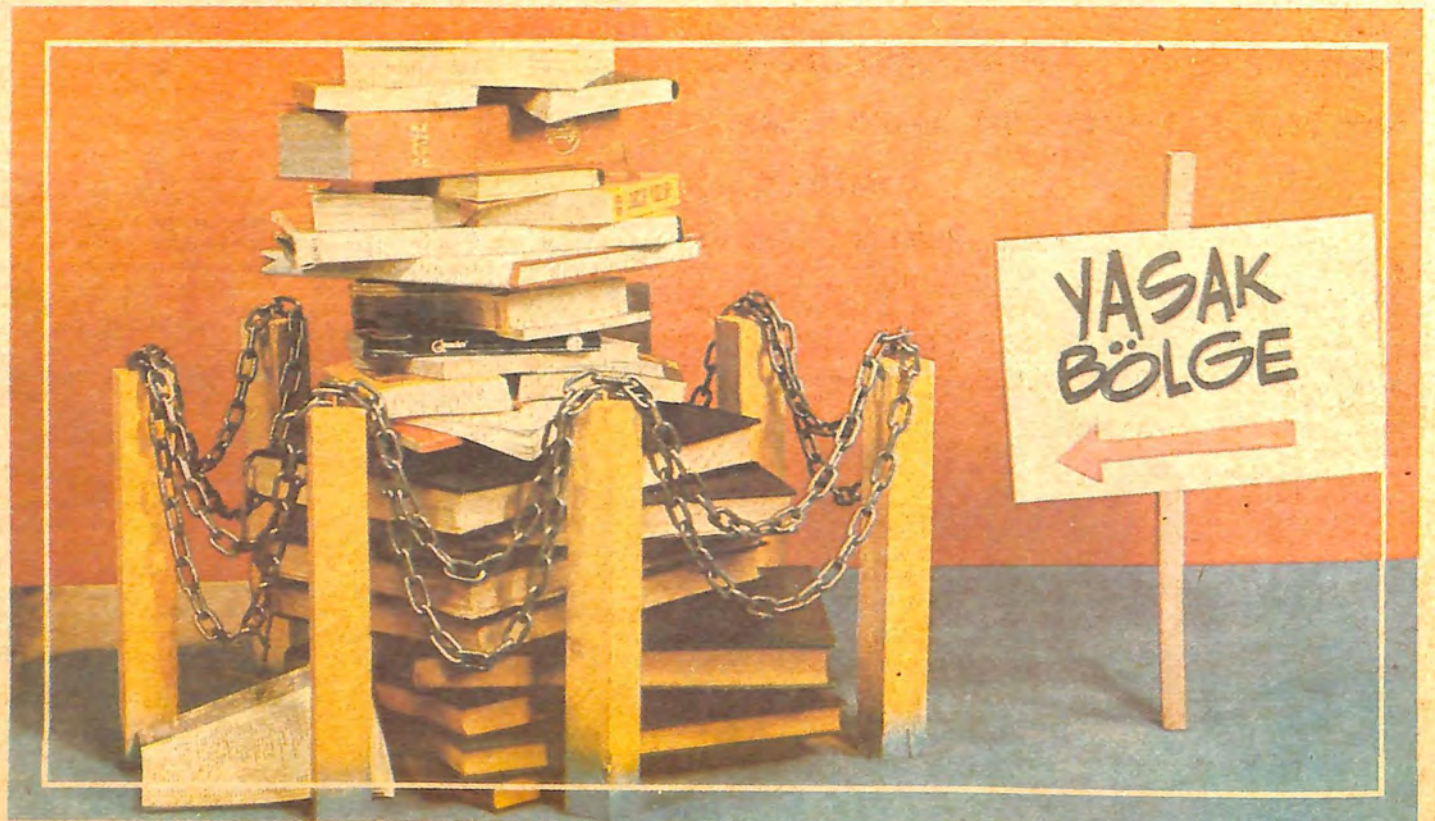
KARİKATÜRLER

DİZİSİ

17

SEMH BALCIOĞLU

Fotograf: SAYIL EMAN

**Dolar duvarını aştık,
Karamürsel'e ulaştık.
Ve, Karamürsel
Amerikan Üssüne,
bizim ÇARŞAF'la
bodoslamadan
daldık!...**

Çalkala yavrum çalkala... Çalkala Yüzbaşı Barbara!

Ve bir ses:

**"Haniya da benim elli dirhem pastırmam...
New Yorklu'dan başkasına bastırırmam;
amaa..."**

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

KÖŞEYİ döndük... Kulağımıza bir şarkı çalındı... Seks dolu bir kadın sesi... Son derece bozuk bir Türkçe ile söylüyor: **Haniya da benim elli dirhem pastırmammm, New Yorklu'dan başkasına pastırmammm... Vaaaay... Vay. New Yorkluuuuum yürüüüü... Yürü yavrum yürüüüü...**

Ne olmuş şu bizim 40 yıllık "Kon-yalımm..." şarkısına? Hani Necmed-din Beyin, Konya milletvekili olduğu demlerde, dillerden düşmeyen şu meşhur pastırmalı şarkı?... Konya'yı alıp New York yapan da kim? Han-gi. Haniya'yı Konya'yı bilmez kişi?...

En önemlisi; NATO kuşunun Gü-ney Doğu kanadının en ucundaki, sırlarla dolu bu üs civarında çınlıyor

pastırmalı şarkı... Olmaz böyle şey... Önce, askerliğin ciddiyeti ile bağda-şır nitelikte değil... Sonra, şarkı bitti-ğinde o ne feryatlar... O ne çığlıklar: **Çalkala yavrum çalkala!... Çalkala Yüzbaşı Barbara!...**

Benim bildiğim Barbara kadın is-midir. Hem yüzbaşı, hem Barbara... Sonra da çalkala... Anlayabilirsen anla... Oysa niyetimiz, şu son günlerde, en çok sözü edilen Amerikan üssüne gizlice girmek... Demir Perde örneği "Dolar Perde"nin ötesine sızmak... Ama içeriye, Amerikan sineğinden gayri sinek bile uçurmuyorlar alim-alah... Baktık bir tanıdık: Ünlü dans öğretmeni Şandra... Ve, kızları. "Ders vermeye gidiyorum ağabey. Amerikan üssüne," dedi.

"Len... Mc. Arthur'un pabuçları-nı mı giydin?... Amerikan üssünde füze dersi mi veriyorsun?..."

"Ayıp ettin ağabey... Füzenin lafı mı olur? Ben, üsdeki Miss'lere ve Mrs.'lara göbek dersi veriyorum... Bilmiyor musun? Karamürsel'e, "Little Broadway" diyorlar... Yani Küçük Broadway!... İçerisi gizli bir cennet... Doksan iki genç kadın, hep birden göbek atıyor... Hem de ne atış! Hepsisi süper göbek..."

Biz de göbekçiler arasına karıştık. "Dolar Duvarı"nı aştık... Karamür-sel'deki Küçük Broadway'deyiz şim-di..."

Önümde bir salonun kapısı açıldı ki, aman Allah!... Ben neredeyim?... Yanlışlıkla gelin hamamına mı gir-dim?... Yoksa "Kral ve Ben"deki VI. Rama'nın haremine mi?... Sarı-şın, kumral, kapkara yüze yakın genç kadın, 6/9 nispetinde çıplak olarak, hep birden hop hop göbek atmakta... Pala bıyıklı bir Türk emireri, şaşkın şaşkın onları seyret-mekte... Sıra sıra göbekler... Nöbet-çiler hep tekler... Üs'deki erkek per-sonel, bütün gün çukurlar içinde füze talimi yaparken, kadınlar da büyük Türk otortellerinden göbek dersleri almakta... Bugün Amerika'da dakti-lografi, stenografi, şan ve baleden çok Türk çiftetelli ve göbeklerinin

kazanç sağladığını duymuşlar da!... Tazeler, Türkiye dönüşü, vatanlarına birer meslekle gitmek istiyorlar: Kol-larında bir altın bilezikle!...

Göbekleri atarken öyle vücut ha-reketleri var ki gerçekten nükleer gö-bek... Göğüsler sanki birer füze; uça-cakmış gibi...

Rus gizli servisinin bir raporunda okumuştum...

"Karamürsel'de, boyuna hopla-yan, esrarını çözemediğimiz bir ta-kım yuvarlaklar görüyoruz!..." denili-yordu. Demek, radarla bunları kerte-riz ederlermiş... Vay röntgenci Boris vay...

Orta yerde oynayan Barbara na-mındaki hanım kız -maşallah- yüz-başı imiş... Allah bağışlasın... Rab-bim ne yüzbaşılar yaratıyormuş me-ğer!... Cıvıllı de hani... Bizim uzun bıyıklı emirerinin önünde ne çalka-lanmalar. Ve şarkı: **Ellerini ver elimeeeeee.... Bıyıklarını sar belimeeeee.... Memeeeee!... Oh Memeeeee! Yaktın beni.**

Ve arkasından, elinde bir selofan kese dolusu Amerikan fıstığı... Ve dudaklarda meşhur Fıstık Tangosu: **Ben Memeeeti fıstık ile... Ben Memeeeti badeyim ile beslerim..** Ve hop, Mehmet'in ağzına bir fıstık!... Manikürlü parmakları ile... İn-

san yapınca Mehmet gibi askerlik yapmalı ki tam vatanı görev olsun.

Salonda hiç kimse boş durmuyor. Kumandanın kaynanasına kadar... "Boston'un Ufaktek Taşları" bitiyor, "Aman postman(Postacı)... Ne haber Los Angeles'ten?" başlıyor... Derken Nurhan Damcıoğlu'nun "Kalaycı" kantosu... "Kalaycı!... Kalaycı!... Tenceremi kalaylar mıs-sın?... Arkasından Şamram Hani-min kantosu: "Haydi kızlar... Gide-lim bize... Sucuk yedirem size..." Kantonun burasında, sucuk işaretle-ri...

Hanımlar terledikçe, masajcılar koşup vücut makyajlarını tazeliyor-lar... Göğüslere pudra ve benek ha-linde ruj... İyi çalkalayanlar karşısın-da aşka gelenler bastırıyordular dolar-ları terli göbeklere, uçları rujlu göğüs-lere... Kulübün duvarlarında çok gü-lü vecizeler var: "Savaş yapma, aşk yap... Füze atma... Göbek at!...", "Hem füze atarız... Hem göbek ata-rız...", "Gecede 3 füze karar, 4 füze zarar..."

Burada herkes gönüllü... Nerede ise oynamak, göbek atmak için üste-lilik para verecekler... Namı Gazino-cular Kralı Kahrettin Kaplan bir bil-se bu gizli cenneti... Tek başına, bütün Amerikan üssünü boşaltırdı alimallah...

- YANDIM!... GENE KİRACIM HABER VERMEDEN ÇIKMIŞ!...

AY BAŞINDA KİRACI

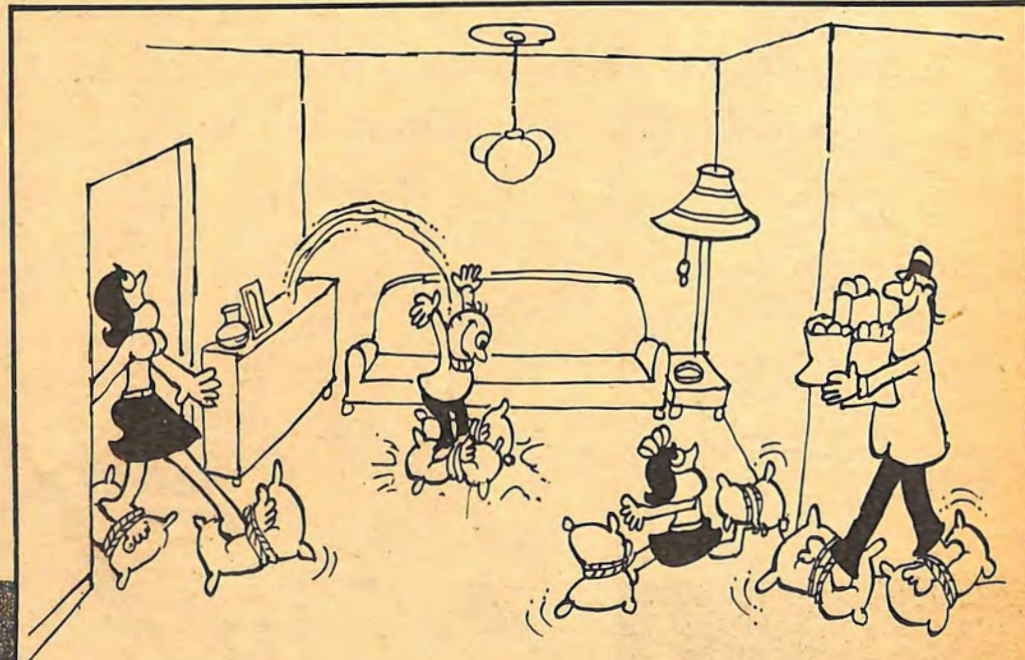
Ev sahibi-kiracı, yok mu bunun ilacı?

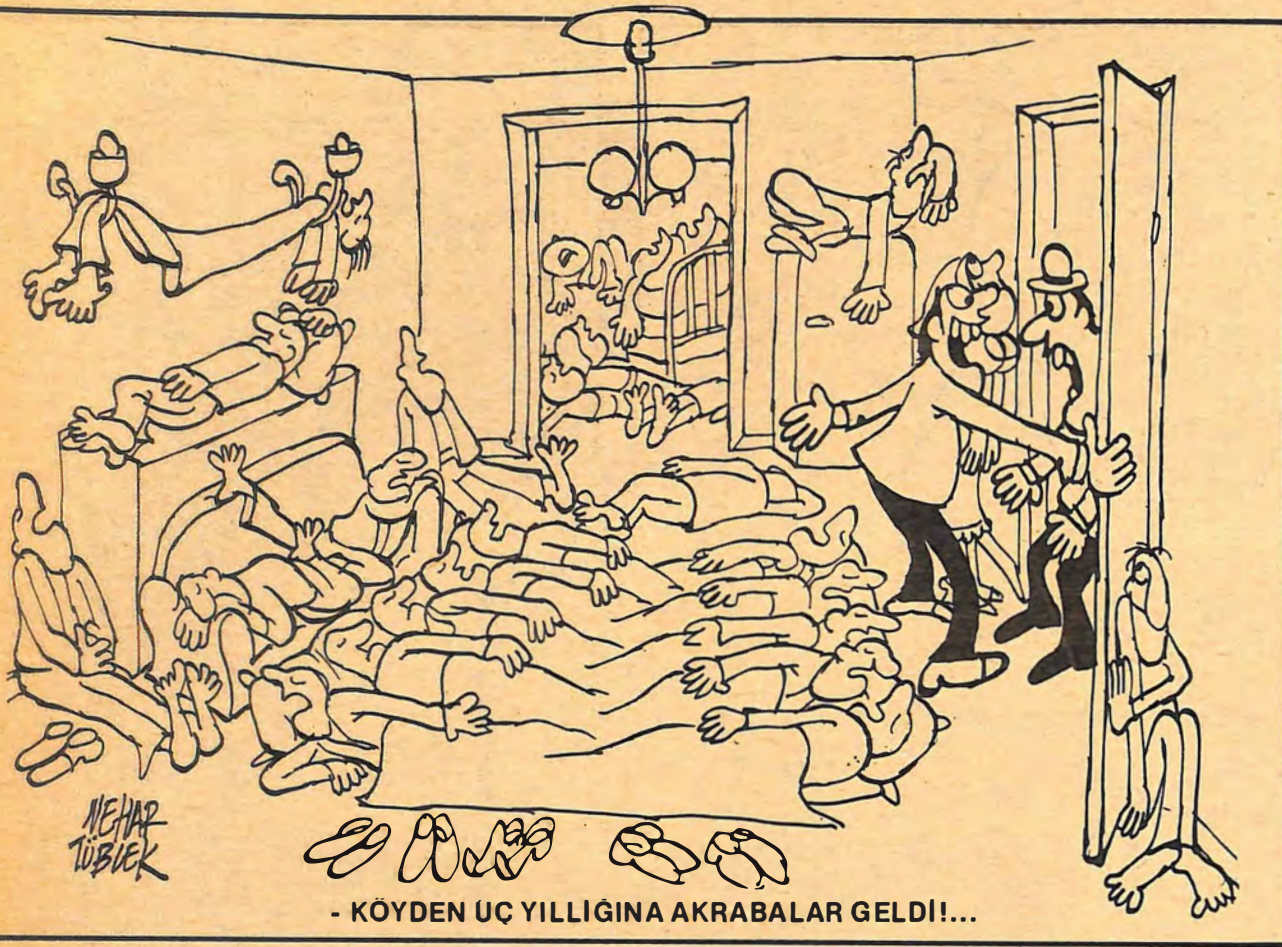
- BAK NE İYİ OLMUŞ DAMI AKTARMADIGIM, HIÇ
OLMAZSA SU DERTİNDEN KURTULDUNUZ!...

Ev kiralamak, satın almaktan daha da zorlaşıyor...
Maaşı yatıran vatandaş gitgide bi hoşlaşıyor...

Çizen: Nihar TÜBLEK

EV SAHİBİ, "GÜRÜLTÜ EDERSENİZ ÇIKARIRIM" DEYİNCE!...

● Çocuk istemem! Varsa Darülaceze'ye bırakın... Çocuğunuz yoksa, sakın yapmayın, tedbirinizi alın!!!

● Gelen giden istemem, kapıdan görüşün... Kaynanalar, gelininizle usul usul dövüşün!...

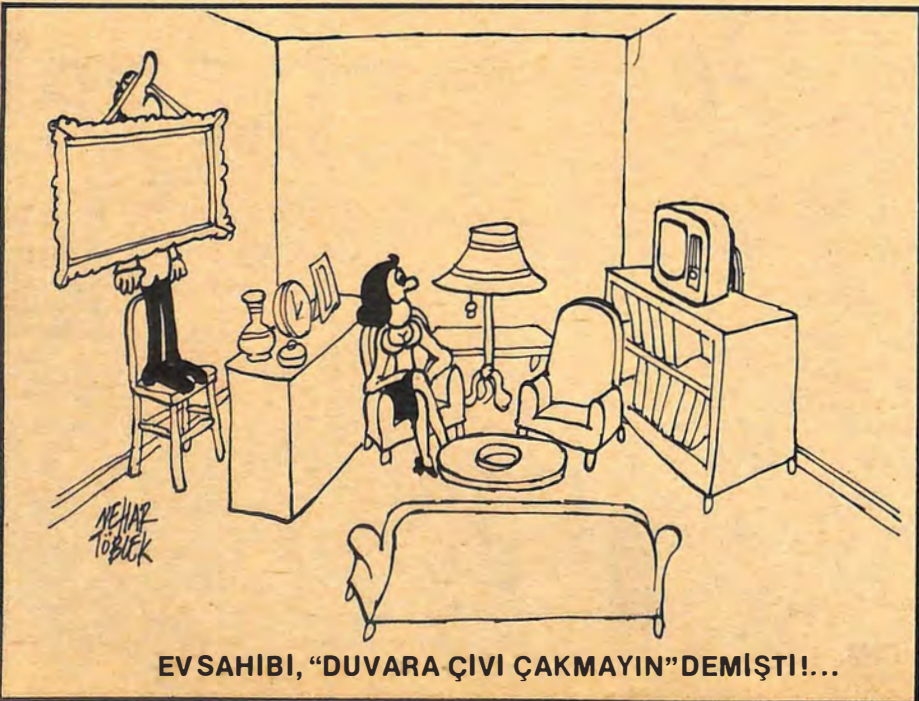
● Döşemenin üstünde eşyanızı sürümeysin... Odadan odaya hızlı hızlı yürümeysin!...

● Sakın, duvara çivi çakmayın, Yatsıdan önce otomatik yakmayın, kapıları küüt diye kapatmayın, alt tarafı üç ay kalorifer yanmadı diye yöneticiye çatmayın!!!

● Kira ödeme günü cehennem olup gitmeyin, 6 ayda bir zam yaptım diye kafamı ütölemeyin...

● Veee... Evimden taşınırken ne muhterem bir herif olduğumu kimseye açık etmeyin...

Diye tangırdıyan ev sahipleri, piyasada cirit atarken ve milyonlarca kiracının başını sokacak bir yer bulabilme umudu 2.80 yatarken durumu sizin değil: "KİRA TAKDİR KOMİSYONU"nun takdirine bırakıyoruz... Ve yana yakıla, insafli ev sahiplerini arıyoruz...

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Bilirkişi nasıl olmalı?..

ÇEŞİTLİ dalların çeşitli bilirkişileri vardır. Örneğin trafik kazalarının bilirkişileri, çöken maden ocaklarının bilirkişileri, çıkan yangınların bilirkişileri, bozuk gıda maddelerinin bilirkişileri...

Bu bilirkişiler içinde en ilginç olanları yazarlarla çizerler için tayin edilen bilirkişilerdir.

Yazarlarla çizerlerin yaptıklarında suç olup olmadığına önce onlar karar verirler.

Bu tür bilirkişilerin nasıl olması gerektiği konusunda bazı önerilerde bulunmak istiyoruz.

Ense göbek yerinde, köpek dişleri keskin, cüzdanı şişkin, kalçası tombul, oturduğu yer de İstanbul olmalıdır.

Çağdaş ölçülerden uzak, beynisel yapısı susak, ruhu kanserli, arkasında sakladığı eli hançerli olmalıdır.

Suratı kasap süngerile silinmiş, namusu cüzzamlı usturasıyla dilim dilim dilinmiş, geçmişi koyu koyu kınalı, ayaklarında da çin çin öten nallı olmalıdır.

Yüzüne:

-Hak tuuu, diye tükürünce, ellerini ikl yanına açıp:

-Ya Rabbi şükür, ne güzel yağmur yağdı demeli; yorumları basur memeli, itoğlultığı de, öyle düz ayak değil, gitgide yükselen türden, kademeli olmalıdır.

ÖZGÜR düşünce düşmanı olması yetmez; resmi, heykeli, musikisi, mimarisi ve yazısıyla tüm sanata, düğmük düğmük bir aşağılık duygusuyla kinli, salyalı irinli, salıverdiği zartları da cinli olmalıdır.

Karşısına geçip:

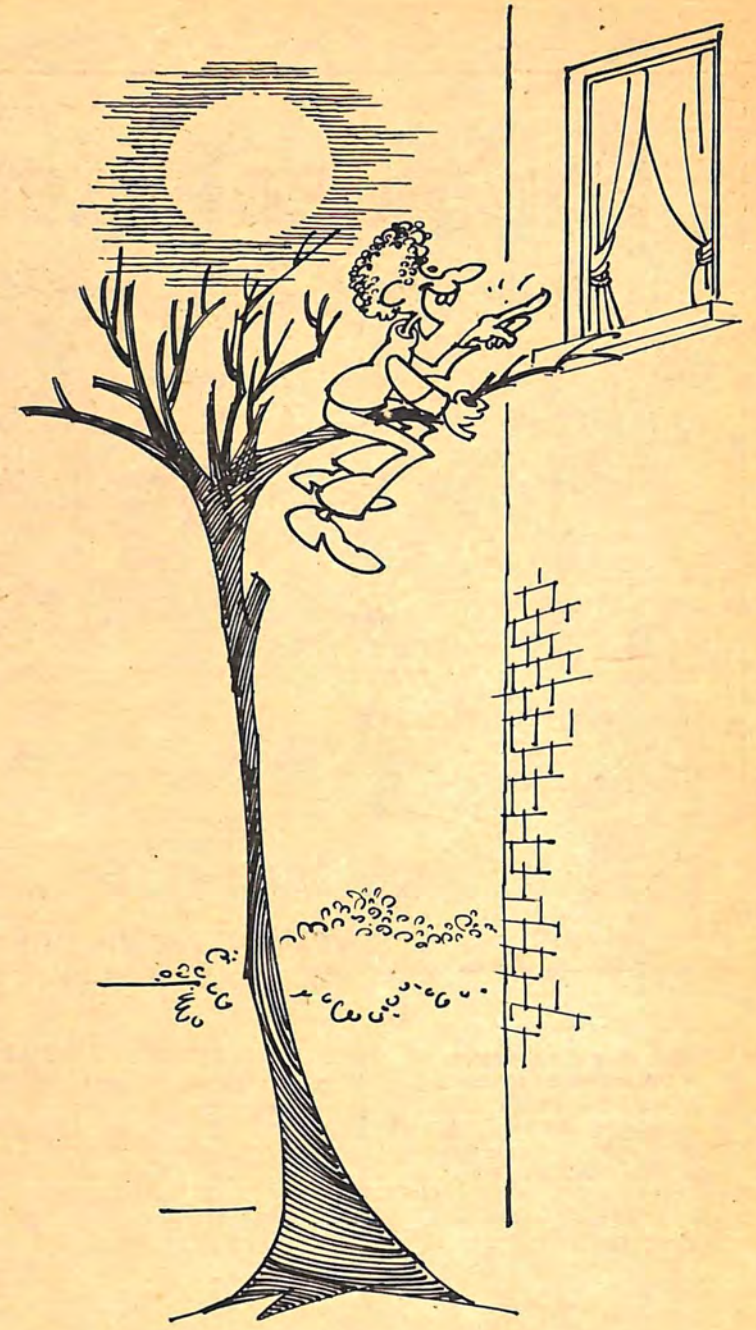
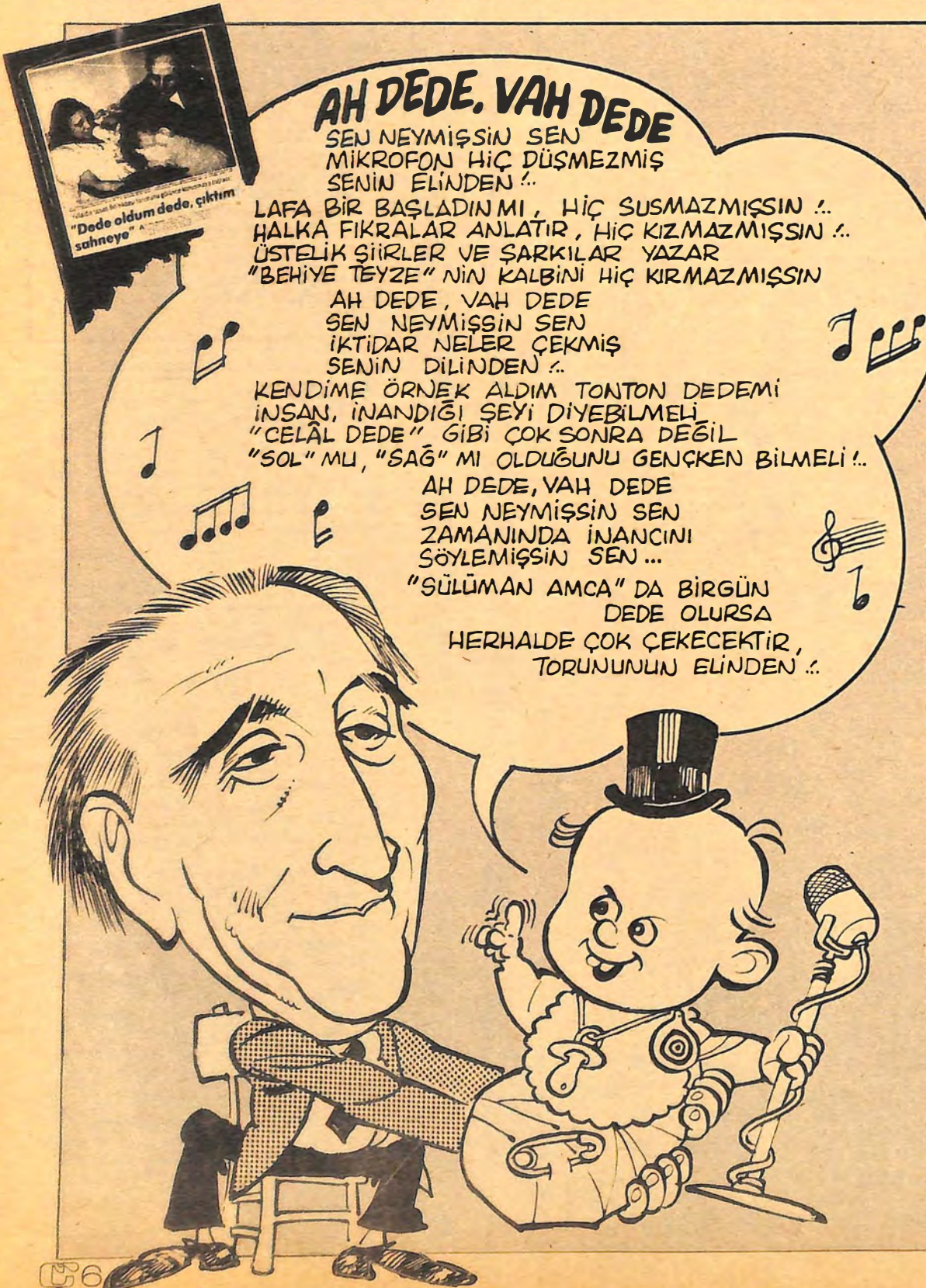
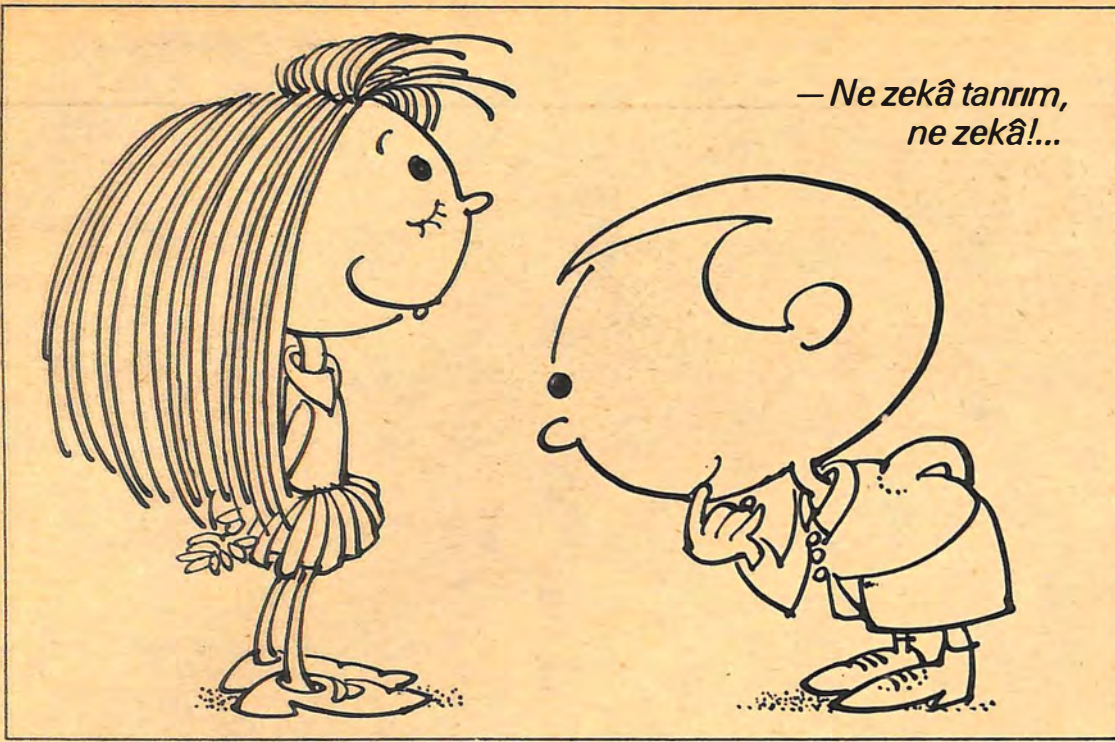
-Ulan ne kahpe, ne alçak kere alçak, ne burun kiri mayasından yağrılmış pislik kıymasıymışsın sen, diyenlere, kulaklarını oynatıp dilini çıkarmalı, en ince kemanları oduncu baltasıyla yarmalı, inançsızlık pazarında tef çalan bir sarhoş ve fikir cellatlığından zevk alan bir kodoş olmalıdır.

Belkemiksizliğinin gelişmiş solucanlığında sade Türk yazarlarıyla çizerlerinin ayaklarına dolanması yetmez, Petrark'tan, Lorka'ya, Dante'den, Balzak'a kadar insanlığın tüm çiçekleri üstüne işemeli, evrenin boyutları açılmış gönül kanatlarına her an kezzap dökmiye hazır ve uyarlığın tüm kaymağını cadı tırnaklarıyla durmadan kazır olmalıdır.

Ancak böyle bilirkişilerle demokrasimiz pekleşir, özgürlüğümüz lpekleşir.

Onlar her zaman için emre amadedirler. Parmak işaretiyle çağırmak yeter.

Başka ne diyelim, onlar ki cehennem böceklerinden beterdirler, daha da beter olsunlar, daha da beter...

Hanımlar çok zekisiniz, küçükse

Şimdi n'olur sinirlenmeyin!...
"Göğüslerimizi ne karıştırıyorsunuz efems?"
falan demeyin.. Ve lütfen dinleyin:
Belki göğsünüzden (Ay, pardon!...) gözünüzden kaçmış olabilir. Geçenlerde bir ajans haberinde, küçük göğüslü kadınların, büyük göğüslülere oranla çok daha

Parlamenteerler ve liderler acaba neler yerler?

NE demiş Lokman Hekim?
"Can boğazdan gelir... Can
boğazdan gider..." demiş...

Ne demiş Napoléon Bona-
parte:

"Aşk gönülden, politika mide
yolundan gelir..." demiş.

Acaba bizim politikacılar,
parti liderleri ne yiyip içiyorlar;
pek merak ettik. Ve, uzun, yo-
rucu bir çalışmadan sonra, poli-
tika meşhurlarımızın bütün sof-
ra sırlarını, teker teker yemek
menülerini elde ettik. Şimdi,
aşıklıyoruz.

NECMÜDDİN ERBAKAN MENÜSÜ:

Etler: Döner kebabı, Hünkâr-
beğendi.

Dolmalardan: Yalancı dolma.

Zeytinyağlılardan: İmamba-
yıldı.

Salata: Cacık (Bol naneli)

Tatlılar: Sarıgöğüş, Vezir-
parmağı...

Meyveler: Hurma... Ve, bil-
umum Zekeriyâ sofrası çerez-
leri.

SÜLEYMAN DEMİREL MENÜSÜ:

(MIT belgelerinden)

Etler: Talaş kebabı, Çoban
kebabı, Süt danası söğüş, Süt

danası haşlama, Süt danası ka-
pama.

Dolmalardan: Yoğurtlu kabak
dolması.

Sebzelerden: Sebzeler koal-
yonu, kış turlüsü.

Salata: Çoban salatası.

Tatlı: Balkabağı, aşure.

BÜLENT ECEVİT MENÜSÜ:

Yaz ayları için: Domates, be-
yaz peynir, kavun (yahut üzüm).

Kış menüsü: Kuru fasulya,
pilav... Soğanlı, etsiz papara.

Kahvaltı: Çay, kara zeytin.

Ziyafetlerde tatlı: Keşkülü
fıkara.

ALPASLAN TÜRKŞ MENÜSÜ:

Etler: Kuzu başı, Özbek ke-
babı.

Hamur işi: Tatar böreği.

Pilavlar: Keşkek (yanında acı
biber turşusu) Taşkent çilavı.

Meyve: Kızıl elma.

FEYZİOĞLU MENÜSÜ:

Etler: Fırında Pastırma Boh-
çası (yağlı kâğıt içinde), Pastır-
malı yumurta.

Sebzelerden: Pastırmalı kuru
fasulya.

Zeytin yağı: Havuçlu, sarını-
saklı, pastırmalı fasulya pilakisi

BOZBEYLİ MENÜSÜ:

Etlerden: Çiğ köfte.
İçki: Ayrar (Karaciğer rejimi
dolayısı ile)

TURAN GÜNEŞ MENÜSÜ:

Et yemeklerinden: Kadın bu-
du.

Tatlılardan: Kadın göbeği,
Dilberdudağı...

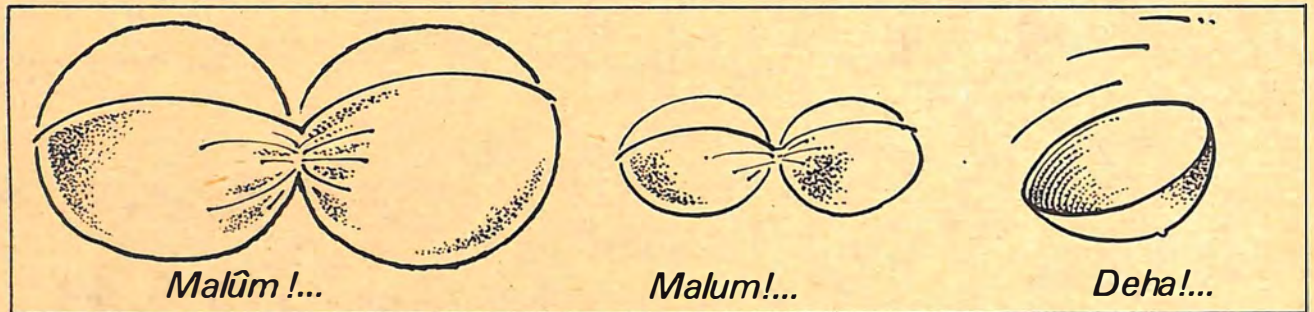
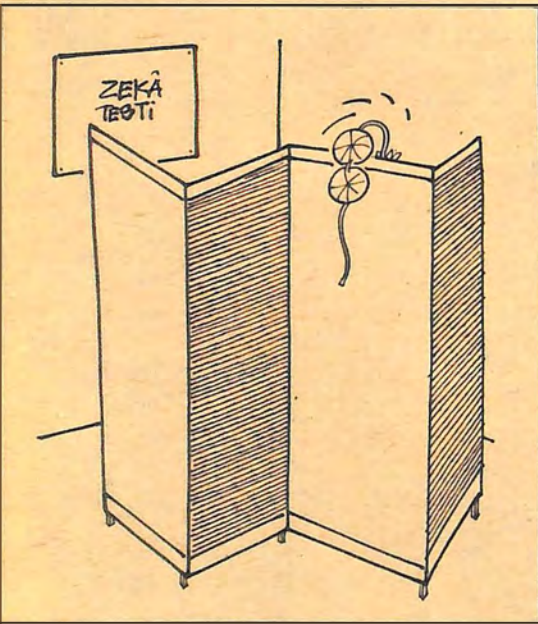
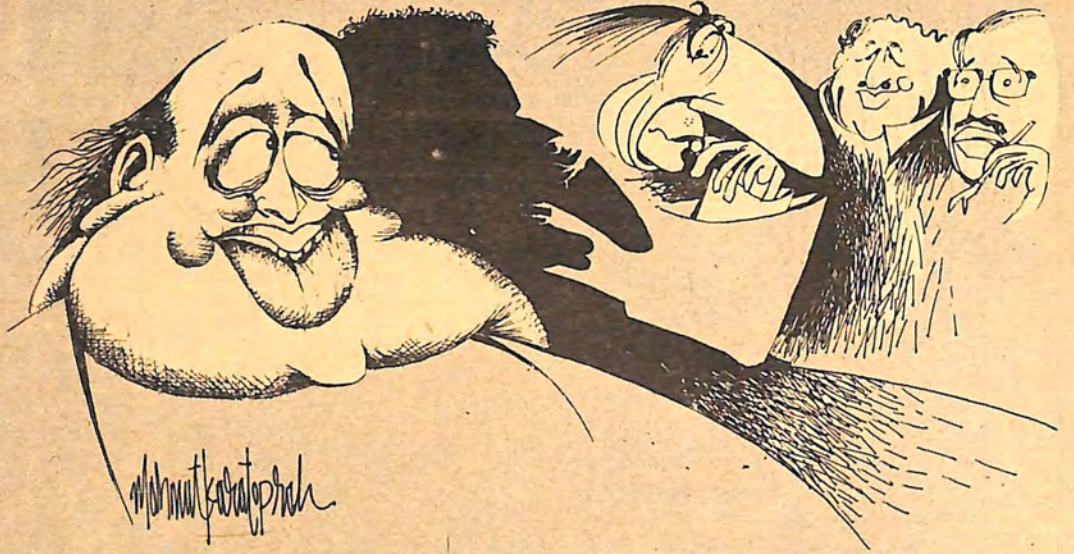
ÖTEKİ SOFRALARDAN:

Sayın Korutürk'ün sofrasın-
dan bir gedikli yemek: Bahriyeli
Pilavı

Eski DP sofrasından bir ye-
miş: Döngel (Muşmula)

DIKKAT:

Kanda bir şeker yükselmesi
ihtimaline karşı Demirel menü-
süne bol bol naneli yemek ilâve
edilmiştir. Süleyman Beyin ye-
diği nanelerden de yerimiz el-
vermediği için söz edilmemiştir.

Çizen:
Semih BALCIOĞLU

-Aman efendim,
tavsiye mektubuna ne lüzum var...
Ne zeki olduğunuz
görülüyor!...

göğüsleriniz!...

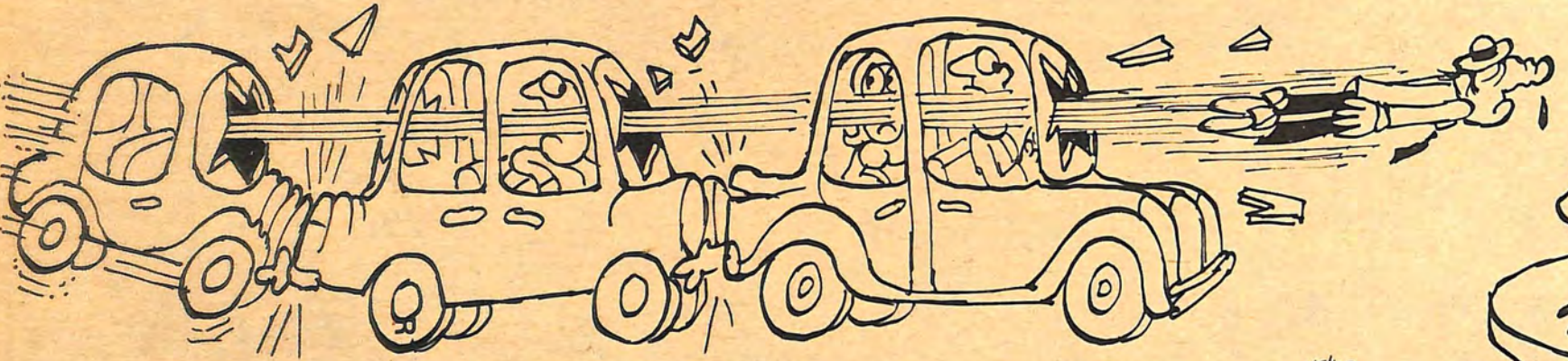
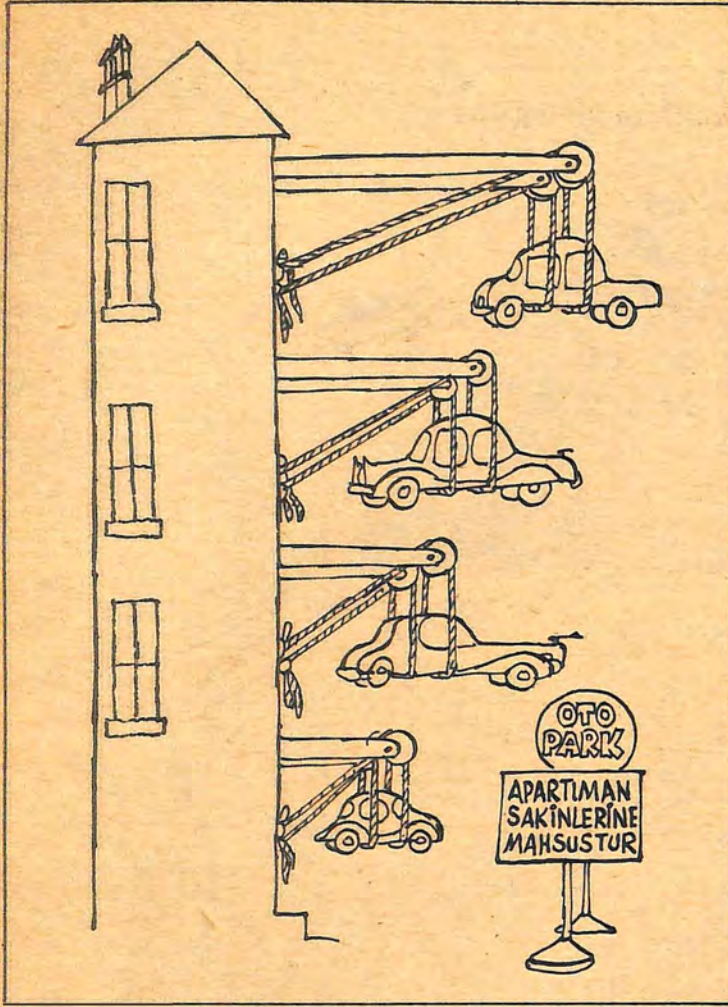
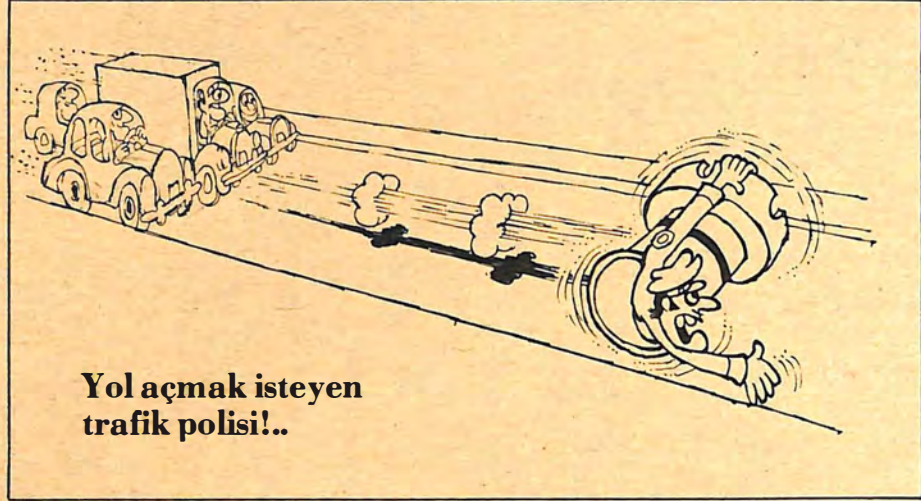
zeki olduklarının saptandığı
yazıyordu... Biz de bu haberi sizlere iletirken,
ve şimdiye dek iri göğüsleri ile
etrafa hava basanların havasını alırken, göğüslerinin
küçüklüğüne üzülen hanımlara da
moral verelim dedik...
(Sen söyle TAHTA MELAHAT,
hata mı ettik?...)

Aksaraylı Fitnat Hanım önüne gelene çıkışıyor:

"Ayol, bu trafik niye bööle sıkışıyor?..."

Çizen:
Nehar TÜBLEK

Yazan:
Kandemir KONDUK

— Bu trafik sıkışıklığında gene çabuk geldin sevgilim!...

NEHAR
TÜBLEK

Haberlerden taşlamalar

Ümit Yaşar
OĞUZCAN

**20 bin işçi 303
milyonluk vergi
iadesini alamıyor**

Bu işi garibanlar bilmesede el bilir,
Elbet, el, bildiğini bilince güzel bilir.
Vergi iadesini almanın tek yolu var
Onu da yeğenimiz Yahya Demirel bilir...

**Demirel "Bileğimizi
bükecek
var mı" diye sordu**

Allah için herkese kanıtladı Demirel:
Her yerde, her devirde nasıl güçlü olunur?..
Yine de talihine pek fazla güvenmesin,
Bileğini bükecek bir demir el bulunur..

**ASIL «KİRLİ» OLAN
İKTİDARIN ELLERİDİR...**

İktidarların kirlisi, halkın çilesi bitmez.
O kirliler kolay kolay sabunla, suyla gitmez..
Çıkartmaya kalkışmak keselerle boşuna
Memleket baştanbaşa hamam olsa da yetmez.

TBMM'ye verilen
önergede, «Mobilya
ihracında suç varsa
sorumlunun Ecevit
ve Türkmenoğlu
olduğu» ileri sürüldü

ANKARA, ANKA

YAHYA Demirel'in
mobilya ihracatı ile
ilgili olarak, CHP

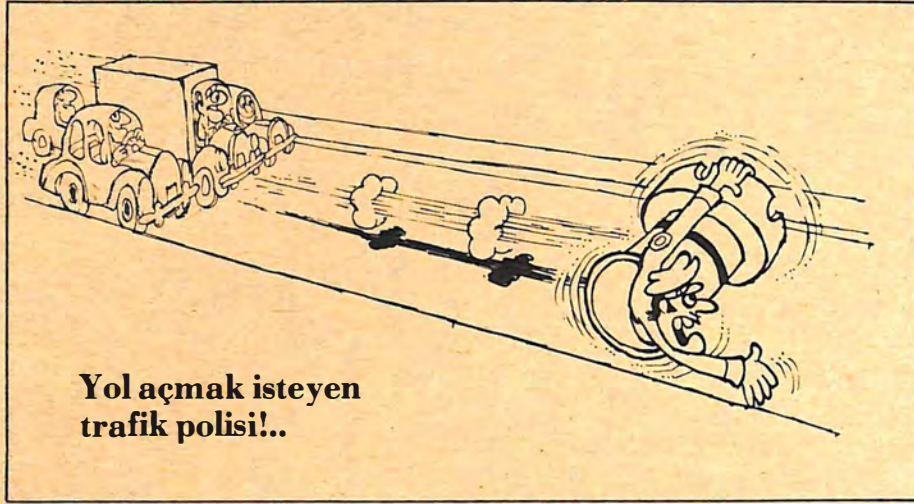
Böyle palavralara karnımız tok kardeşim.
Önergeni geri al cebine sok kardeşim!..
Diyelim ki: Ecevit, Türkmenoğlu suçludur..
Peki, ama Yahya'da hiç mi suç yok kardeşim?..

Aksaraylı Fitnat Hanım önüne gelene çıkışıyor:

"Ayol, bu trafik niye bööle sıkışıyor?..."

Çizen:
Nehar TÜBLEK
Yazan:
Kandemir KONDUK

Yol açmak isteyen
trafik polisi!..

— Bu trafik sıkışıklığında gene çabuk geldin sevgilim!...

Haberlerden taşlamalar

Ümit Yaşar
OĞUZCAN

**20 bin işçi 303
milyonluk vergi
iadesini alamıyor**

Bu işi garibanlar bilmese de el bilir,
Elbet, el, bildiğini bilince güzel bilir.
Vergi iadesini almanın tek yolu var
Onu da yeğenimiz Yahya Demirel bilir...

**Demirel "Bileğimizi
bükecek
var mı" diye sordu**

Allah için herkese kanıtladı Demirel:
Her yerde, her devirde nasıl güçlü olunur?..
Yine de talihine pek fazla güvenmesin,
Bileğini bükecek bir demir el bulunur..

**ASIL «KİRLİ» OLAN
İKTİDARIN ELLERİDİR..**

İktidarların kirlisi, halkın çilesi bitmez,
O kirliler kolay kolaysabunla, suyla gitmez..
Çıkartmaya kalkışmak keselerle boşuna
Memleket baştanbaşa hamam olsa da yetmez.

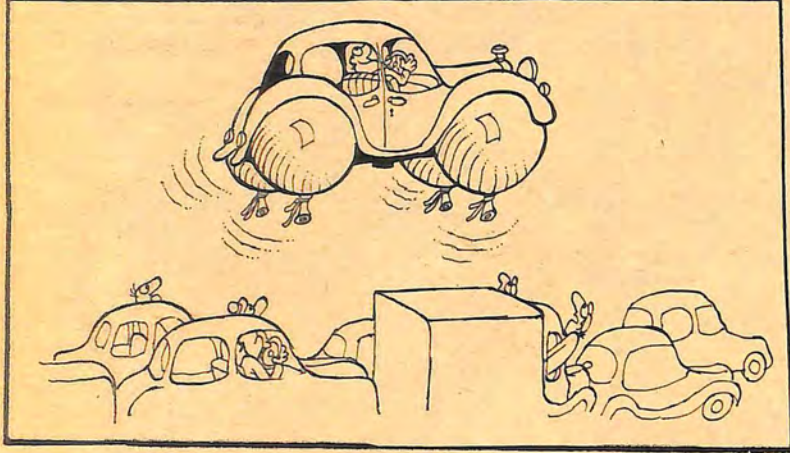
TBMM'ye verilen
önergede, «Mobilya
ihracında suç varsa
sorumlunun Ecevit
ve Türkmenoğlu
olduğu» ileri sürüldü

ANKARA, ANKA
YAHYA Demirel'in
mobilya ihracatı ile
ilgili olarak, CHP

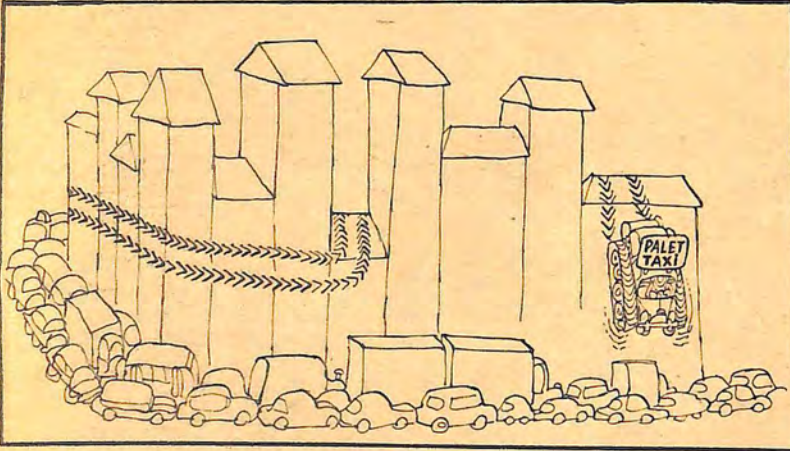
Böyle palavralara karnımız tok kardeşim.
Önergeni geri al cebine sok kardeşim!..
Diyelim ki: Ecevit, Türkmenoğlu suçludur..
Peki, ama Yahya'da hiç mi suç yok kardeşim?..

Herkes Fitnat Hanım'ı makaraya alırken ve iş saatlerinde millet saatlerce yolda kalırken, TRAFİK SORUNUNA bu yıl da bir çözüm gelmiyor... Arabalar üstüste yığılınca, şaapan itler gibi bir türlü düzelmiyor.. Araçların adım adım ilerlemeleri ve polislerin durmadan çüdüklemeleleri bu işi kolaylaştıramayınca, kendi önerilerimizi Trafik Müdürlüğüne sunuyoruz... (Tam 1,5 saattir de, Edirnekapı trolleybüsünde uyukluyoruz!...)

Balon lastik!..

ANKARA'DA BİR GENÇ ÇATIŞMADA ÖLDÜRÜLDÜ

Kim verecek bu akan kanların hesabını?..
O hayata doymamış canların hesabını?..
Halk bunları sorarken, kimi yapıyor şimdi
Bedava kazanılmış şanların hesabını..

Başkentteki
dünkü çatışmada
bir komiser
muavini vuruldu

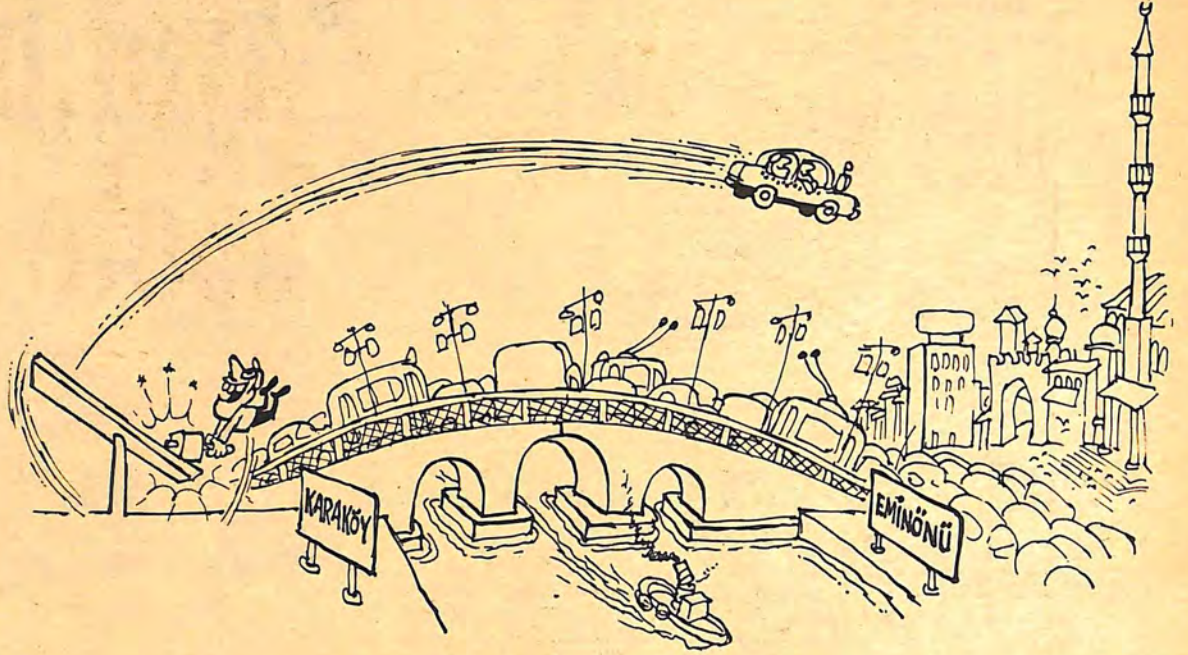
ANKARA (HURİYET)
Ankara'da Kızılay meydanı
müddet 200 kadar gecece polis

Çocuğum öldü mü
öldürüldü mü?..Sizlerden
açıklama bekliyorum...

Bütün Ankara'daki yöneticilerimize sesleniyorum,
Reisicumhurumuza, Başbakanımıza, bakanlara, bütün
parti liderlerine ve Türk milletinin vekâletini alıp Ankara'da

Yitirdiysen canından sevgilievladımı;
Dilerim ulu Tanrı dayanma gücü versin.
Feryadmsa boşuna ey kara bahtlı ana;
Sen o açıklamayı daha çok beklersin?..

—Haydi!.. Sirkeci, beklemeden gidiyor!..

Bu gece eczanemiz nöbetçidir

Karaköy MARKET Eczanesi

KARAKÖY Market Eczanesi, bu gece sabaha dek siz İstanbulluların emrinde ve hizmetindedir...

...Bir kaç parça ilacın, şurubun yanı sıra, hakiki Çekoslovak bardak takımları... Kırılmaz

sürahiler... 6 kişilik melamin yemek takımları..
...Her boy ve desende şampanya bardakları..
Ayrıca, çaydanlık, cezve, düdüklü tencere, çatal kaşık, bıçak, kepçe gibi mutfakınızın tüm ihtiyaçları...

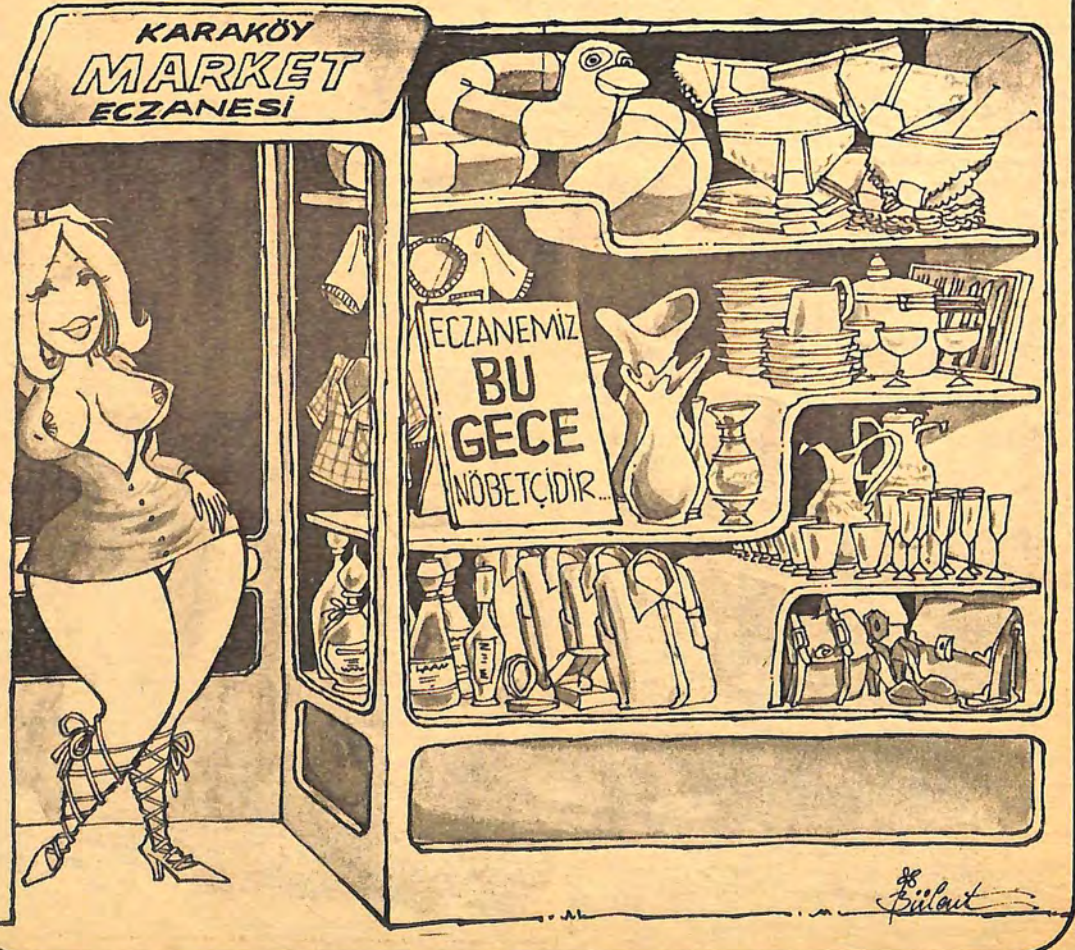
...Yan taraftaki kozmetik reyonumuzda ise, bilumum güzellik müstahzaratı... Avrupa malı kaçak kremler... Yedikule'de yapılan İtalyan şampuanlar... Yılın en güzel parfümleri ve vâzelinleri...

...Tartı âletinin üzerine asılan ve vitrinlere atılan ipek, jarse kadın bluzları... Mevsim modasına uygun trikolar ve her bedene uygun gece elbiseleri... Ayrıca çanta ve ayakkabı çeşitleri...

DİKKAT: Müessesemiz eskiden iğne yaptığımız odayı da, hastaların ihtiyacını düşünerek manav haline sokmuştur!..

Lahana, ıspanak, pırasa ve kıvrıcık salatamızı görmeden karar vermeyin!..

NOT: (Ne olur bizden İLAÇ istemeyin!.. Onu da başka yerden alın!..)

AZİZ NESİN'DEN BİR HİKÂYE

D AYANILMAZ bir temmuz ortası sıcaklığıydı. Vapurla Kadıköy'e geçiyorduk. Denizde kıpırtı, Boğaz'da esinti bile yoktu. Lüks güvertede iddik. Yanımdaki koltukta, sanki güzmüş gibi kapalı giyinmiş bir adam vardı. Şık giyimliydi. Giysisi, parlak ince kumaştandı ama, o sıcakta yelek de giymiş, ceketinin de önü kapalıydı. Gömleğinin kolalı yakasına, boyunbağının düğümünü sıkıca oturtmuştu. Pantolonu keskin ütülüydü. Ayakkapları da, özenle taranmış saçları gibi pırıl pırıldı. Ceket kollarının yerlerinden birazcık dışarıya çıkmış gömlek kollarındaki iri kol düğmelerindeki iki harf, adıyla soyadının baş harfleri olmalıydı.

Karşımdaki koltukta, bu şık ve kapalı giyinmiş adamın tam tersine, alabildiğine açık saçık giyinmiş ve olabildiğince şişman bir kadın oturuyordu. Buna pek de oturuyordu denilemez, çok şişman olduğu için koltuğuna yatar gibi yarı kaykılmıştı. Giysisinin yakası, hani halk türkülerinde "Cennete giden yol" denilen yeri gösterir çizgiye dek açıktı. İri memelerinin en azüçte biri dışarda havalanıyordu. Koltuk altları da, kasapların danelarda filotilla dedikleri yere dek görünüyordu. Eteği, dizkapağından bir karış kadar yukarıdaydı. Kadın, bir yivşik losyonla ter karışımı bir koku dağaları yaymaktaydı...

Şişmanlığına bakmadan bir de bacak bacak üstüne atmış kadının görüntüsü, pazar günü belediye cezasından korkarak kapısı yarı yarıya açılmış bakkal dükkânının durumu benziyordu; yani vitrini yerinde, malı da görünürdeydi.

İsterse insan, istemediği sesi duymayabilir. Ama göz belâdır; insan bakmak istemediği yerden inadına gözünü alamaz.

Yanımdaki koltukta oturan şık giyimli adam, açılmış televizyondaki kötü programdan gözünü alamayanlar gibi, bakmak

istemediği yerden bitürlü gözünü alamıyordu. Çok tedirgindi. Karşındaki şişman kadının ta kalçalarına dek açılmış baldırına bakmamak için başını o yana, bu yana çevirip duruyor, ama sonunda bakışları yine oraya saplanıyordu

B ÖYLE ve buna benzer durumlar da cigara cankurandır. Şık giyimli adam da, gözlerini karşındaki kadının mostralığından kaçırabilmek için cigara paketini çıkardı. Dudaklarına bir cigara alıp paketi cebine koydu. Sonra kibritini çıkarıp yaktı. İlk çaktığı kibrit çöpü yanmadı. İkincisi de, üçüncüsü de... Dördüncü kibrit çöpü de ateş almayınca, şık adamın sinirlenışı çevresindekileri güldürdü. Ellerinde olmadan gülenler, onunla alay ediyormuş gibi olmamak için, güldüklerini belli etmemeye çalışıyorlardı. Kimisi başını bulutlara kaldırmış sanki martılara gülüyor, kimisi başını çevirdiği Kızkulesi'ne gülüyor, kimisi de gülmek için dudaklarını ısıırıyordu. Şık adam da boyuna kibrit çakıyor, ama çöplerin hiçbirini yanıyordu. Gülmüş duruma düştüğünü sezen adam,

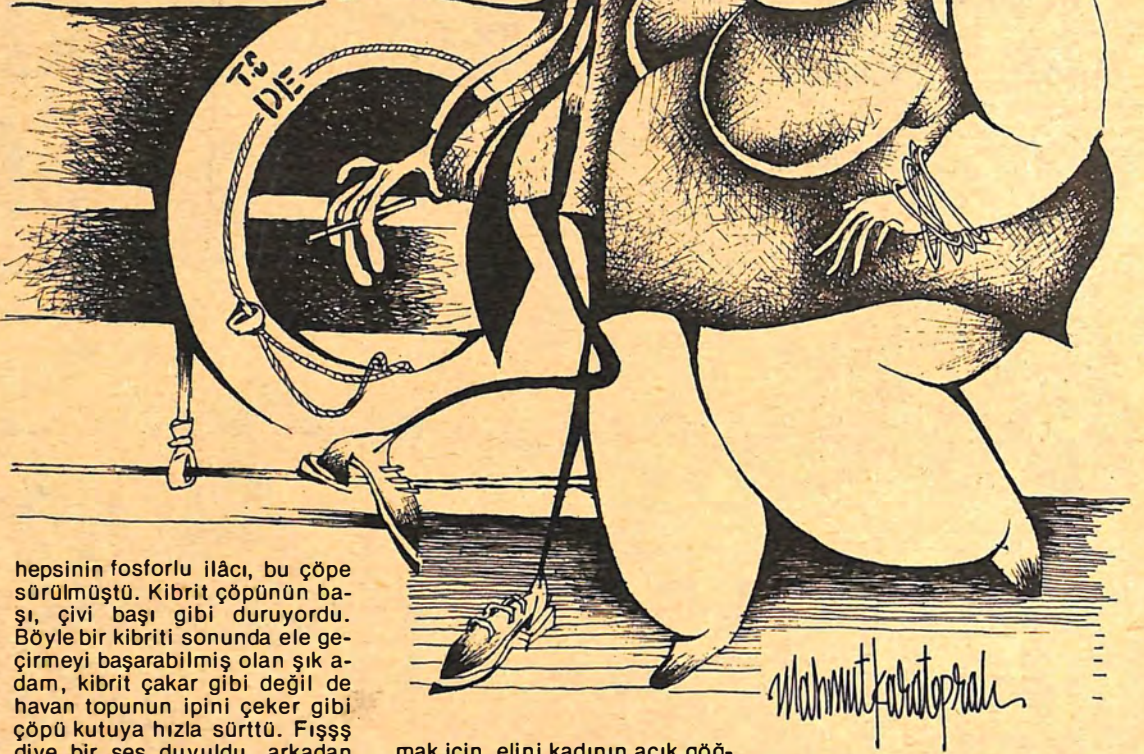
- Çöplerin başlarına yeterince fosforlu ilâçtan sürmüyorlar ki... diye, sözde kendi kendine söyleniyormuş gibi yaparak, kendisine gülenlere düşüncesini bildirdi.

Kutuyasürttüğüher çöp yanmadıkça öyle kızırıyordu ki, taş çağındaki ilkel adamın iki taşı birbirine sürterek kıvılcım çıkartmaya çalışması gibi, o hızla çöpü kutuya sürtüyordu. Ama ne yapsa boşuna... Bir iyiliksever de çıkıp, çakmağını çakarak ya da kibritini yakarak, şık adamın cigarasını yakmıyordu. Belki bu iyiliği yapacak olanlar vardı ama, adamın gülmüşlüğü daha da belirecek diye kimse ona yardıma yüreklene miyordu.

Şişman kadın, kendini tutamayıp kahkahayı patlattı. Bir şaşılmalı kuş sesi gibi kahkahalar uçuşurken biyandan da yerinde hopladıkça, alt bölümünün açılmamış yerleri de açılıyordu.

Ş İK adam, bu kadının göstermeliğine bakmamak için cigara içmeye kalktığı halde onun alay ederek kendisine gülmeşine öyle hızlı çarpıyordu ki, elinde kibrit ve kutusu olmasa bile, hızla birbirine çarpan parmakları ateş alabilirdi. Ama böyle olmadı, büyük bir şans sonucu, kutudan ucu iyice ilâçlı bir çöp bulup çıkardı. Sanki yanmayan kibrit çöplerinin

Kadıköy'e geçerken

hepsinin fosforlu ilâcı, bu çöpe sürülmüştü. Kibrit çöpünün başı, çivi başı gibi duruyordu. Böyle bir kibriti sonunda ele geçirmeyi başarabilmiş olan şık adam, kibrit çakar gibi değil de havan topunun ipini çeker gibi çöpü kutuya hızla sürttü. Fışış diye bir ses duyuldu, arkadan kibritin ilâçlı başı, füze gibi, çöpten kurtularak havaya fırladı. Gülmekten şişman kadının göğsünde asılı iki demirbaş heybesi hop hop hopluyordu. Ama kadının katıkahaları uzun sürmedi. Çünkü, tıpkı mancınıkla düşman kalesine fırlatılmış yağlı yanar hartuç gibi havada bir eğri çizen kibrit başı, hâlâ kahkahalar atmakta olan şişman kadının, açık göğsünden içeri düştü, oradan da iki memesi arasından aşağı kayıp izini kaybettirdi. Kadın, dibinden tepkili bir güç verilmiş gibi olduğu yerde hop hop hoplamaya, zıp zıp zıplamaya başladı. Biyandan da, anlaşılmayan çığlıklar atıyordu.

Şık adamın yüzü utançtan kıpkırmızı oldu. Ne yapacağını şaşırılmış bir hali vardı. Şaşkınlığı kısa sürmüştü. Birden ayağa fırladı. İçinin bir yerlerine yanık kibrit başı kaçmış olan kadının yardımına koşmak gereğini duyarak, birden ceketinin sağ kolunu bileğine dek sıvayarak, kadını yakan kibrit başını çıkar-

mak için, elini kadının açık göğsünden aşağı daldırdı. Bu kez kadın çığlıklarını daha da artırdı. Şık adam çok utanmıştı. Boyuna,

- Bir saniye hanımefendi, bir saniye efendim... deyip duruyordu.

K ADIN kırıdamasa, belki de kibrit başını bulup çıkaracaktı. Ama kadın durmadan çığlık atarak zıplamaktaydı.

Şık adam, yanık kibrit başını yakalayamadığı için, elini daha daderinlere daldırarak arastırma-yı sürdürdü. Biyandan da,

- Pardon, pardon hanımefendi... deyip duruyordu.

Şişman kadının çığlıklarına başka yolcular da koşup başlarına doluşmuşlardı.

Kadının çığlıkları anlaşılır olmaya başladı. Adam,

- Pardon hanımefendi, müsaade buyrunuz... dedikçe, şişman kadın da,

- İstemem, istemem! diye çığlık atıyordu.

Şık adam, başarısız araştır-

madan sonra, kadının çığlıkları üzerine elini çekmek istedi. Kolaycacık giren eli, kadın çirpindiği için, kolay çıkmıyordu. Kadın çığlıklar atıp çirpırken, adam da kapana sıkışmış gibi elini kadının içinden kurtarmaya çabalarken işte o büyük felâket oldu. Şişman kadının, gövdesini içine zorlukla soktuğu pek belli olan o dapdaracak entarisi, ince bir cayırıyla göğüsten eteğe dek yırtılıverdi. Ancak üçte bir bölümünü örtebilen entari de yukardan aşağı yırtılınca, biraz daha özgürlüğe kavuşan şişman kadın büsbütün açıkta kaldı.

Gülmekten, yolcuların kimisinin gözlerinden yaş gelmişti; gençler güle güle koltuklara, kanepele yuvarlanıyorlardı.

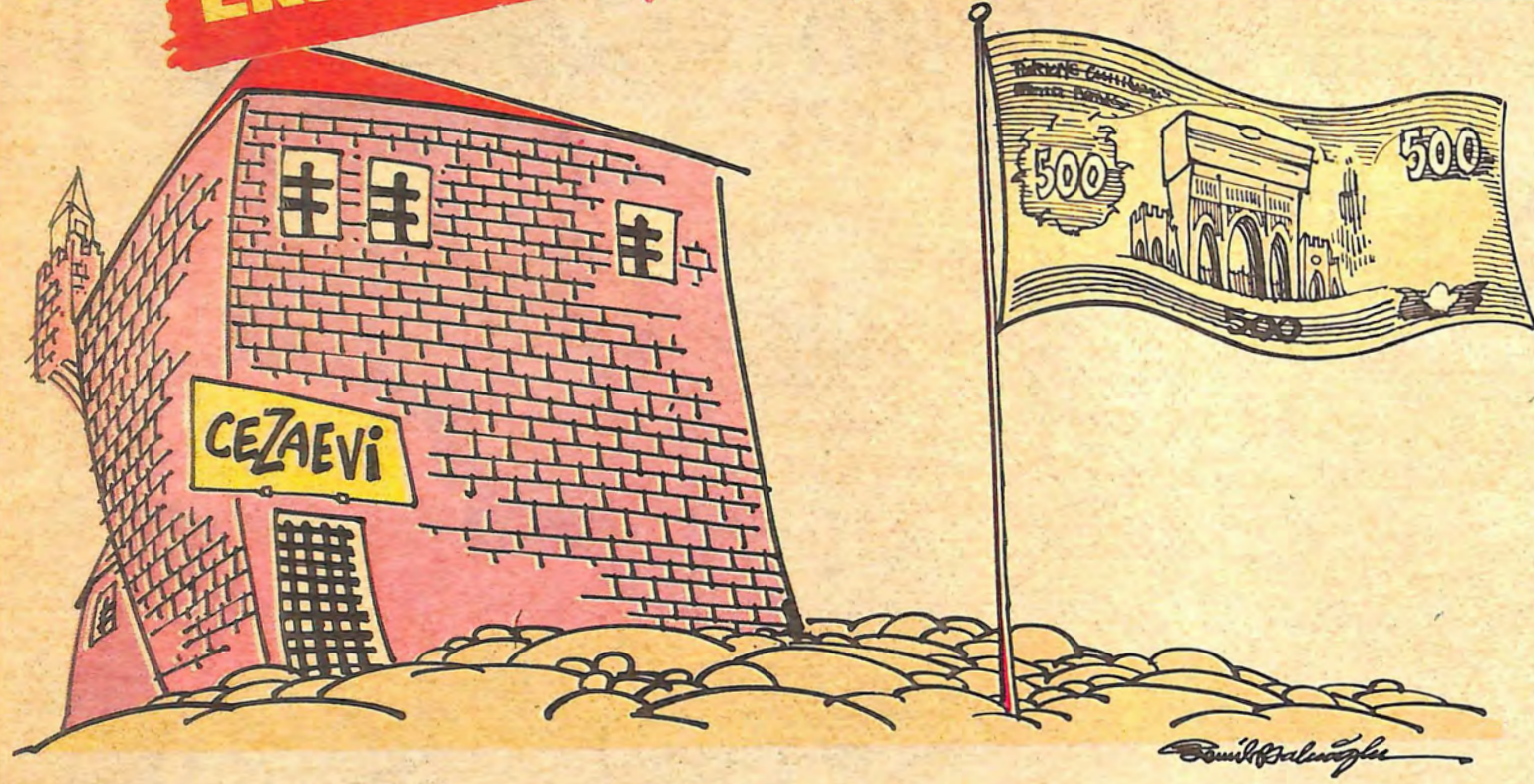
Vapur da Kadıköy iskelesine yanaşmıştı. Cümbüşü bırakıp indim vapurdan. Şık adamla şişman kadının daha sonra ne yaptıklarını bilemiyorum.

BRAHMS'IN İNTİKAMI

EKSTRA

Çarsaf

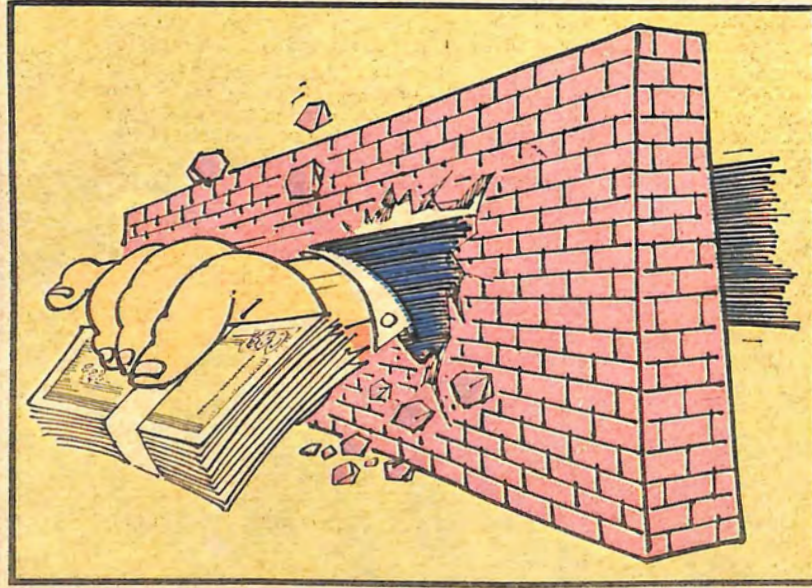
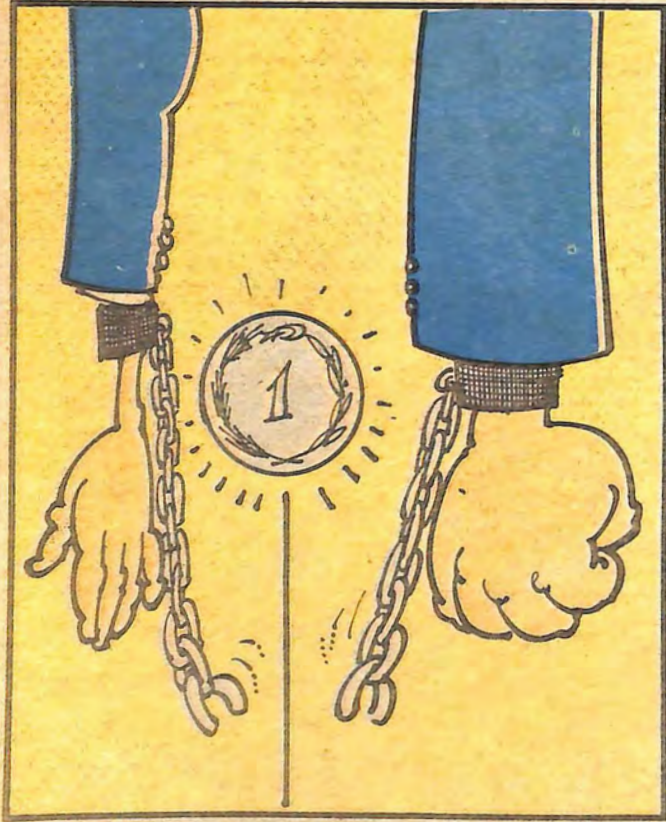

"Gizli Pençe" nin açık tarifesi

- Hapishane otobüsünde ön kısımda gitmek: 50 kâğıdı toka etmek.
- Koğuş kapısını açtırmak: Kilde bir paket Kent sıkıştırmak.
- Gardiyana "Merhaba" diye-bilmek: Önce salavat getirmek sonra da 300-500 kâğıt toslayıp samimiyeti ilerletmek...
- Bir şişe rakı getirtmek: Bir şişe viski götürmek...
- Revirde haybeden yatmak: Adamına bir binlik atmak!..
- Duruşma dönüşü Zurnik'ten manita bulup, hıngıdı - mink yapmak: 2000 kâğıdı fırlatmak, ayrıca jandarma Osman'ı da iyice ferahlatmak!..
- Bakırköy'den üşütük raporu almak: İnce ince bir 50.000 bayılmak!..
- Veee.. Hapishanede, babasının evindeymiş gibi her istediği hâli yaparak yan gelip yatmak: Çok ünlü bir "YEGEN" olmak!..

Arkadaş,dalgayı bırak,mahkûmların sesine bak...

Gizli Pence aramızda, akli fikri paramızda

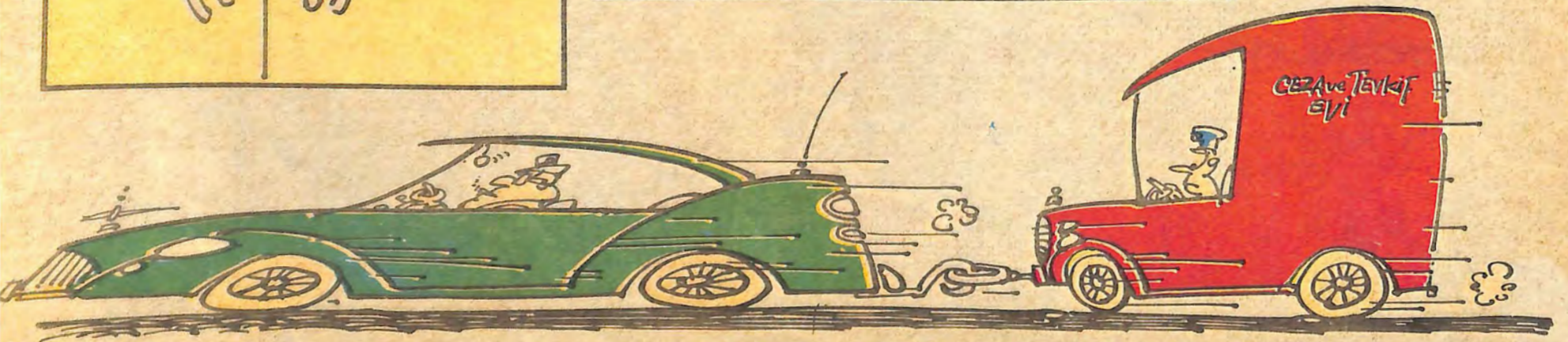

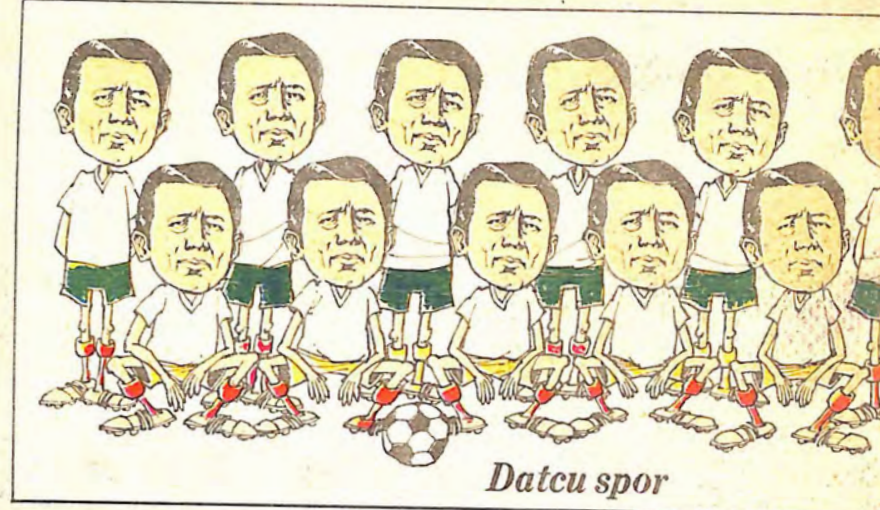
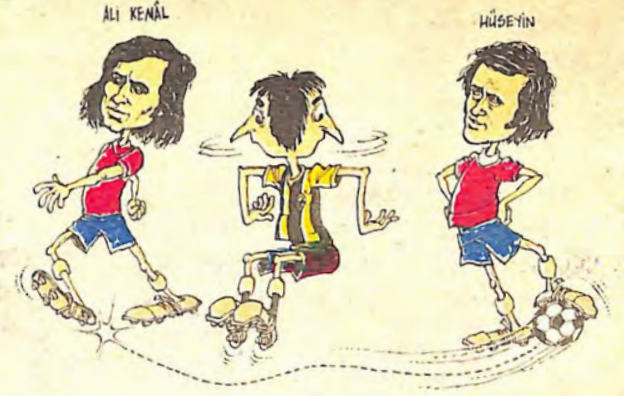
Çizen: Semih BALCIOĞLU

Bir "Gizli Pence" lafıdır aldı gidiyor... Diyorlar; gariban mahkûmun üç, beş kuruşu içerde deve ediliyor!..

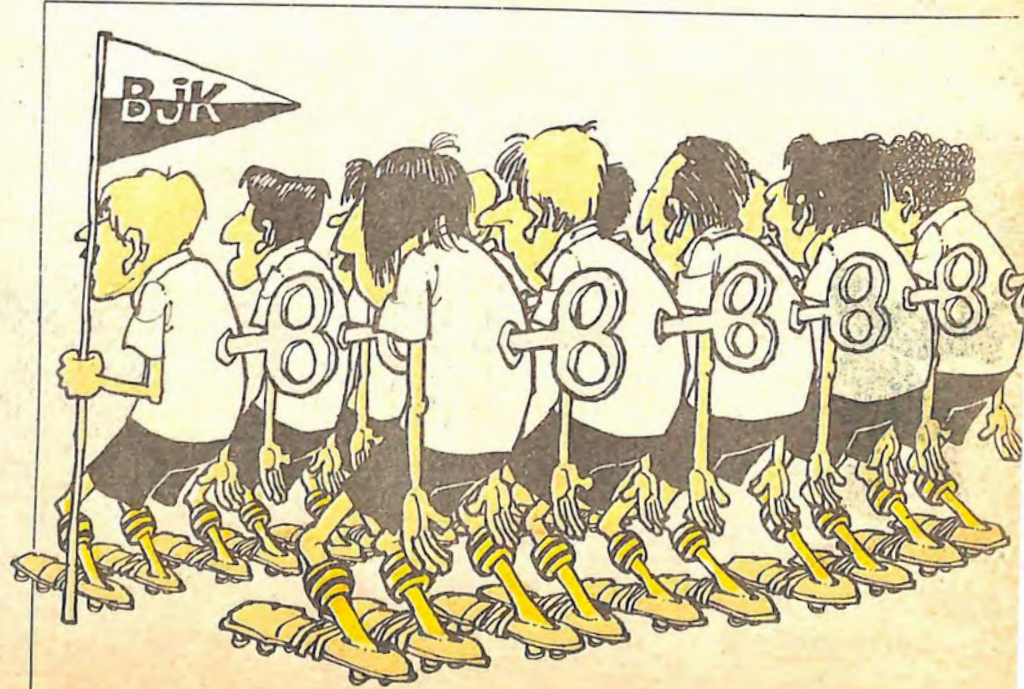
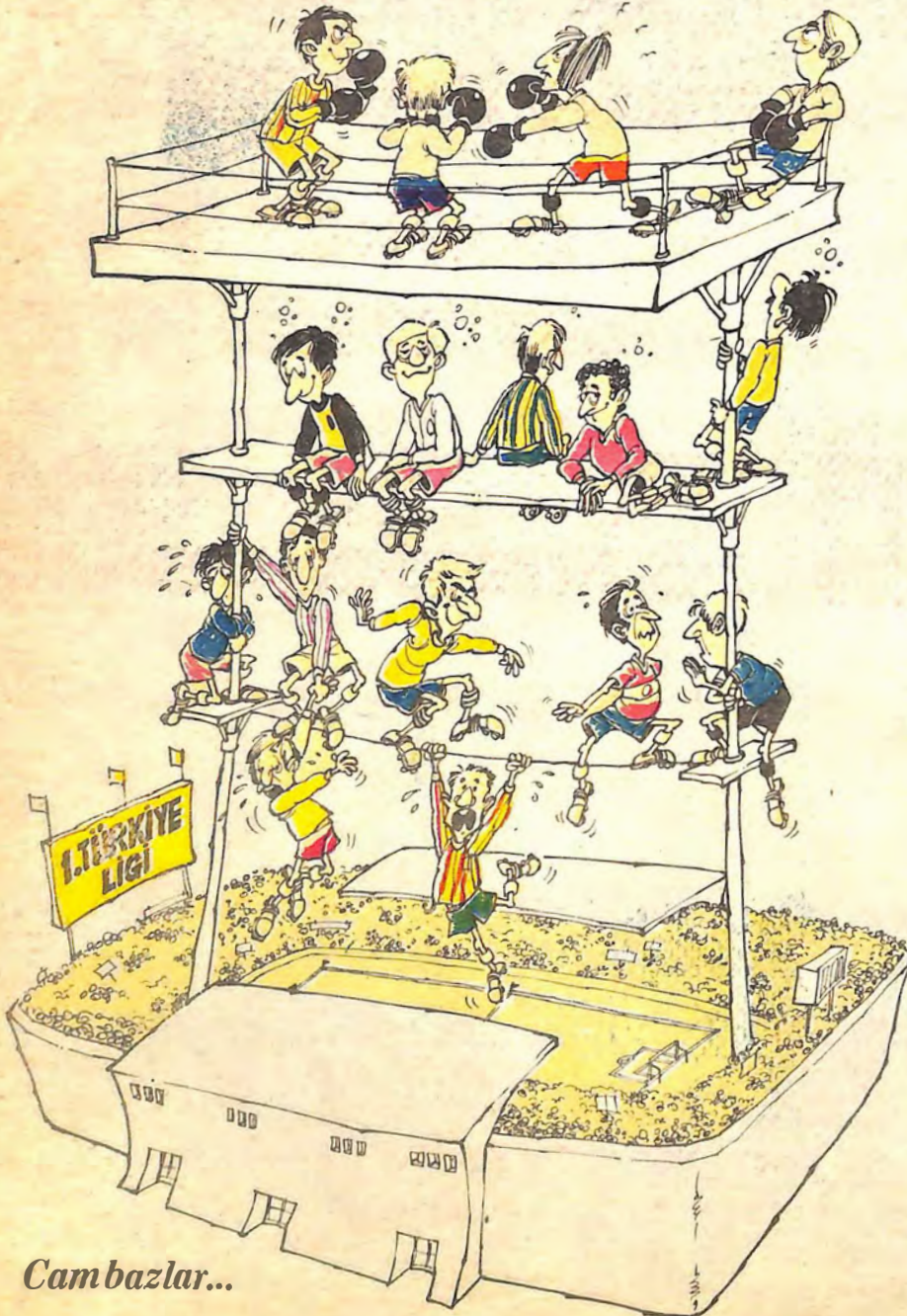
İçerkiler, en ufak işlerini bile avanta vererek yaptırıyorlar.. İster istemez yakalarını "GİZLİ PENCE"ye kaptırıyorlar...

Ve de bu düzen, cüzdanı kalın mahkûmlara çok neşeli geliyor... Avantayı bayılan, dışarı bile çıkıp geziyor, eğleniyor!.. (İyi mi?..)

tas atmad
sağa sola
bir göz atalı

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

m futbola

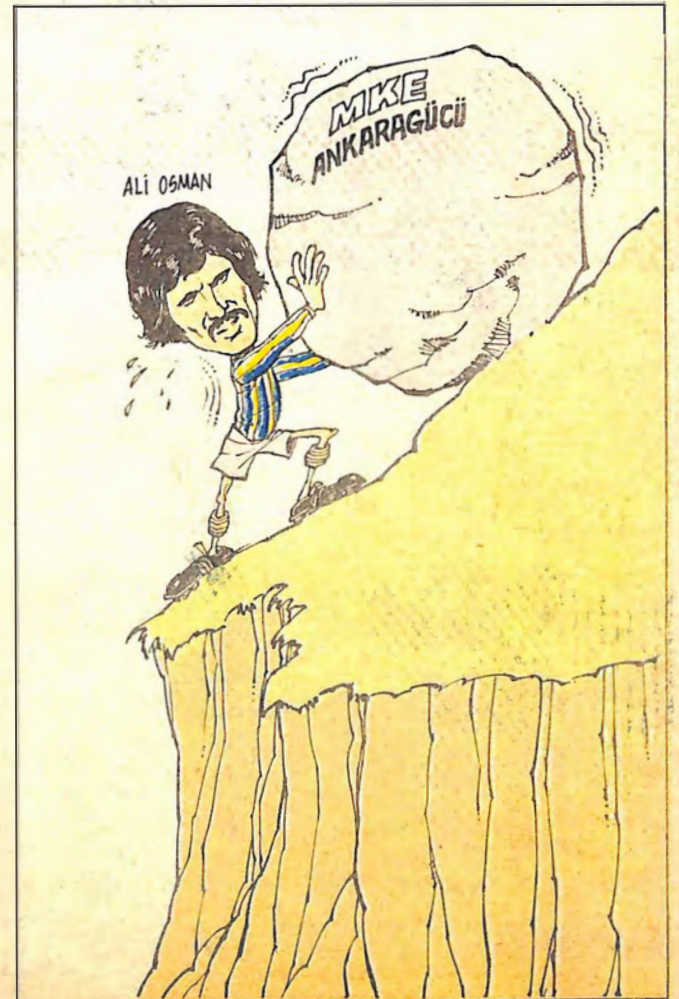

Sevgili futbolseverler,
"Karşınızda, geçen yılki bir maçta kafası-
na ayva koçanı yediği için amigoluktan istifa
eden ve az biraz "Futbol otoriteliğine" terfi
edip halen çeşitli gazetelerde zart-zurt eden
CEMAL DUHULİYE... Meraba anadınız mı.
"Efendi abiler! Bildiğiniz gibi, I. Lig şu
günlerde asure kazanı gibi karışıyor. Dört ga-
riban takım küme düşmemek için çırpınırken,
dört kafadan takım da şampiyonluk için yarı-
şıyor...

"Yani ya, ortalıkta bir heyecan fırtınası
esiyor ki, demeyin gitsin... Oyle bi fırtına ki,
anadınız mı... Bu Giresun'un "FINDUKLA-
RUNI" Adana'nın "BAMBUHLARINI" çatır
çutur söküyor... Sarı Kanarya'nın tüylerini,
Kara Kartal'ın kanadını yolup ortayadöküyor.
Bu kadarla kalsa iyi. Ankara'nın "TAŞINI"
Zonguldak'ın "KÖMÜRÜNÜ" ve cümle se-
yircinin "ÖMRÜNÜ" ince ince tüketiyor...

Penaltılar, goller, firikikler, taçlar... Ta-
kımlar, oyuncular ve revani gibi maçlar heye-
candan aklımızı durdurup kıçımıza krampon
vurdururken, bu arada kimi takımların ZAM-
PIK oyuncularını da maçları ipelemeyip hâlâ
ağaniği-maganiği uçuşlarda bulunurken, ba-
kalım HAKEM KİMİ DÜDÜKLEYECEK ve de...
Kim şampiyon olacak, kimler küme dü-
şecek?...

"Evet, efendi abiler! durum vaziyeti aşure
gibi, bakalım ne gösterecek Türkiye I. Ligi..."

HANI BİZE KOCA ERBAKAN HOCA?...

Sanatçı dullar bekârlıktan usandılar
Necmettin Hoca' ya giderek dert yandılar...

AAAH, ah!... Bu haftaki konumuz hem çok acıklı, hem çok önemli... Yazarken benim bile kalbim buruk, gözlerim nemli!...

Kolay mı?... Sanat dünyamızın en güzel dulları Ajda Pekkanlar, Emel Sayınlar, Fatma Girikler, Filiz Akınlar, Gönül Akkorlar ve Muazzez Abacılar; Fıstıkzadeli Pasaklı Hilmiye'nin bile koca bulduğu şu devirde, şaka-maka evde kaldılar!...

Hiç bir erkek, kapılarını çalmıyor. Kısmetleri mi kapandı nedir; bu güzel yavrucakları

kimseler almıyor!... Ve, erkeklerin karaborsaya düştüğünü gören dul yıldızlar, gece gündüz ağlıyor...

HOCANIN ONUNU KESTİLER

Evet... Durum böyle biber acısı ve de içler acısı olunca, bir de tabii (ister inanın, ister inanmayın) erkeksizlik bu kütür kütür tazeliklerin başına vurunca, günlerdir beklenen sonuç gerçekleşmiş ve gözü yaşlı kimi dul, kimi müzmin bekâr sanatçımız, dün öğleden sonra Ankara' ya giderek Hacı Bayram Camii'nin önünde Necmettin Hoca'nın önünü kesmişlerdir. (Yanlış anlaşılmasın: Hocanın sağlık durumu çok iyidir ve her şeyi yerli yerindedir.)

Onunü kestikleri bu böyyük kişinin huzurunda "Hocaaa... Hocaaa... Hani bize koca?" diye ağlaşıp sızlaşan sanatçılara, Hoca: "Ben, o işlere bakmıyorum. Hepinize teessüf ederim!" diye cevap verince, dul sanatçıların sözcülüğünü yapan Fatma Girik dayanamayıp şöyle haykırmıştı:

"Asıl, biz size teessüf ediyoruz!... Ne, tek başına hükümet kurarak iktidarınızı ispatlayabildiniz; ne de bir erkeğin dört karı almasını serbest edebildiniz!..."

Fatma Girik'ten cesaret alan Emel Sayın ile Muazzez Abacı da bir anda Hoca'nın yakasını, paçasını çekiştirmeye başlamışlar: Filiz Akın ile Gönül Akkor da, Hoca'nın kravatına asılıp koro halinde

Çadırının üstüne
Şıp dedi damladı
Bu yıl da kimse bizi
Almadı almadı..

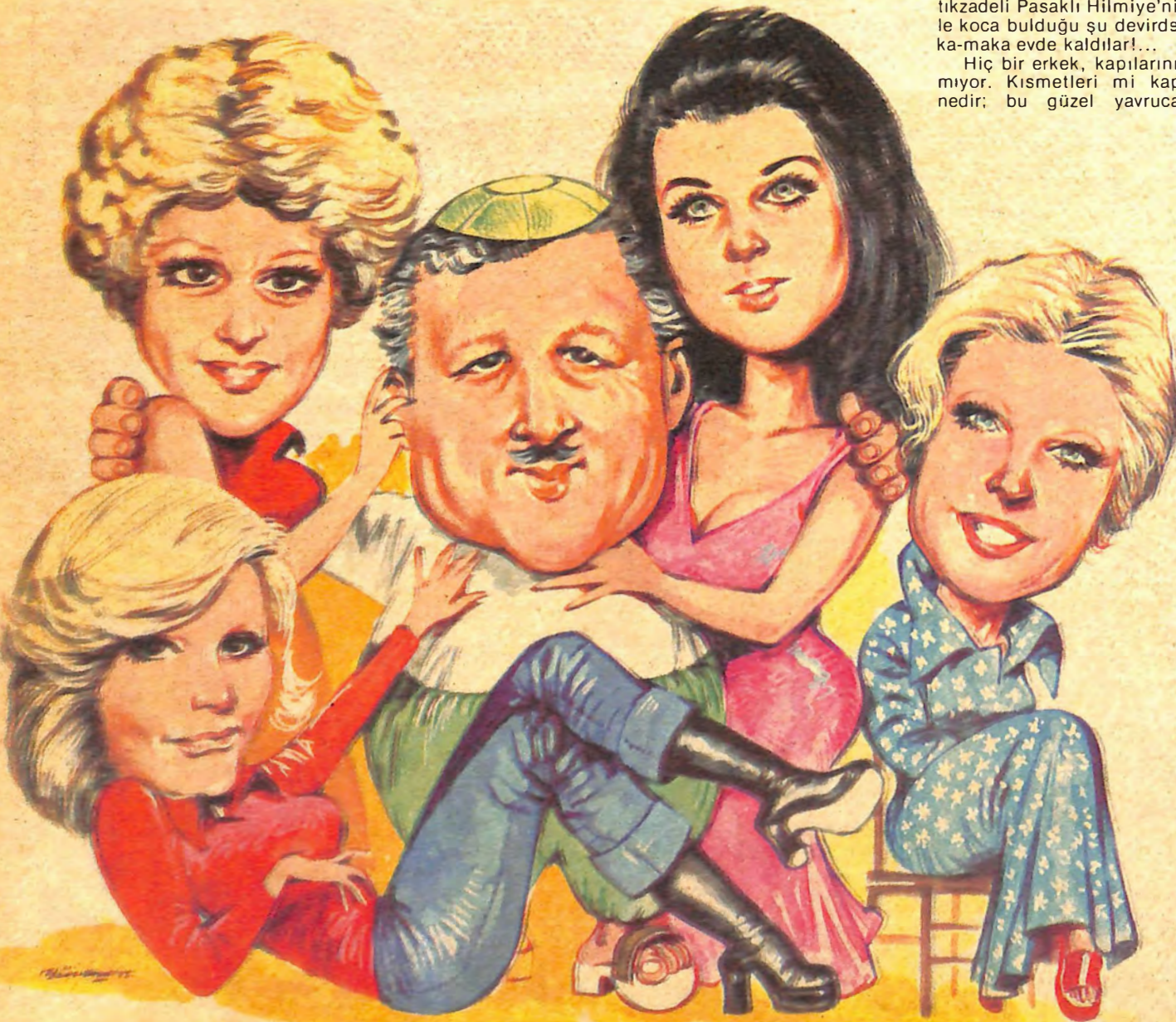
şarkısını söylemişlerdir.

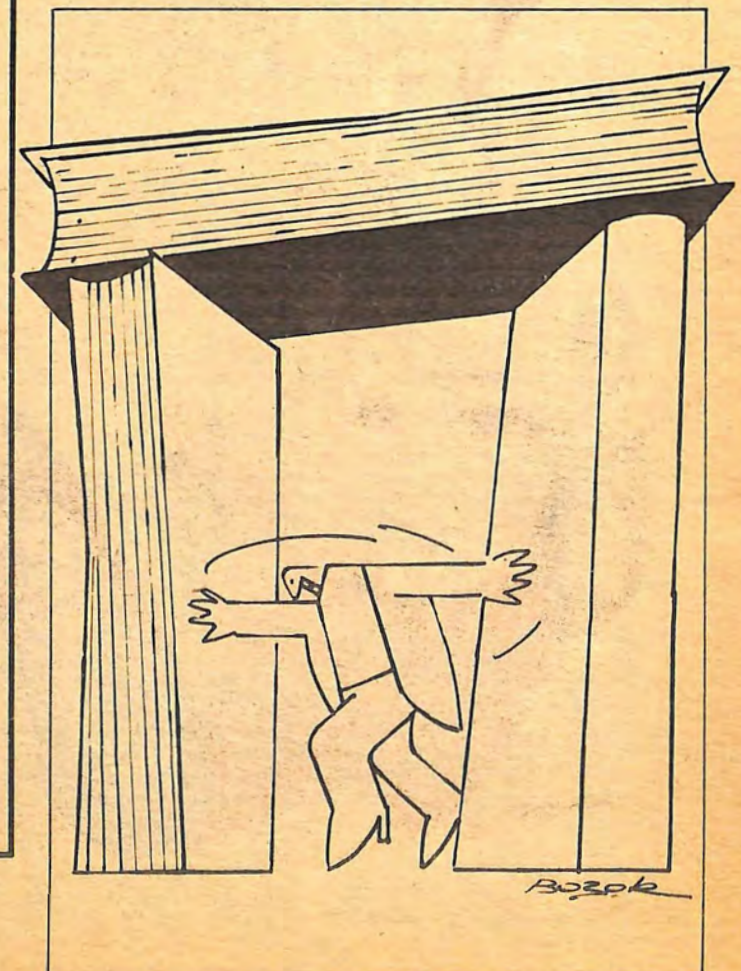
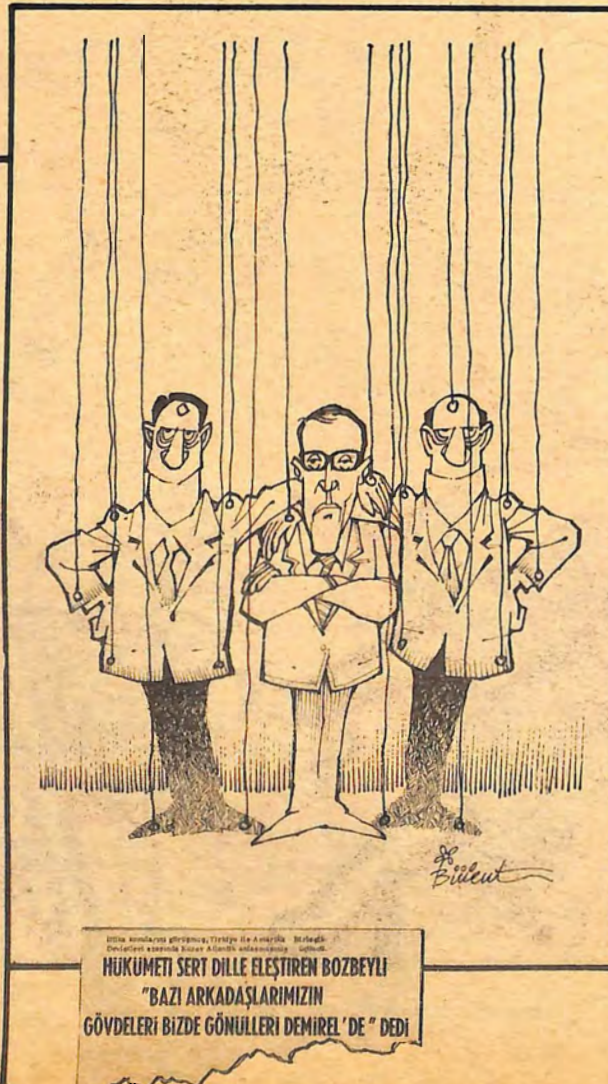
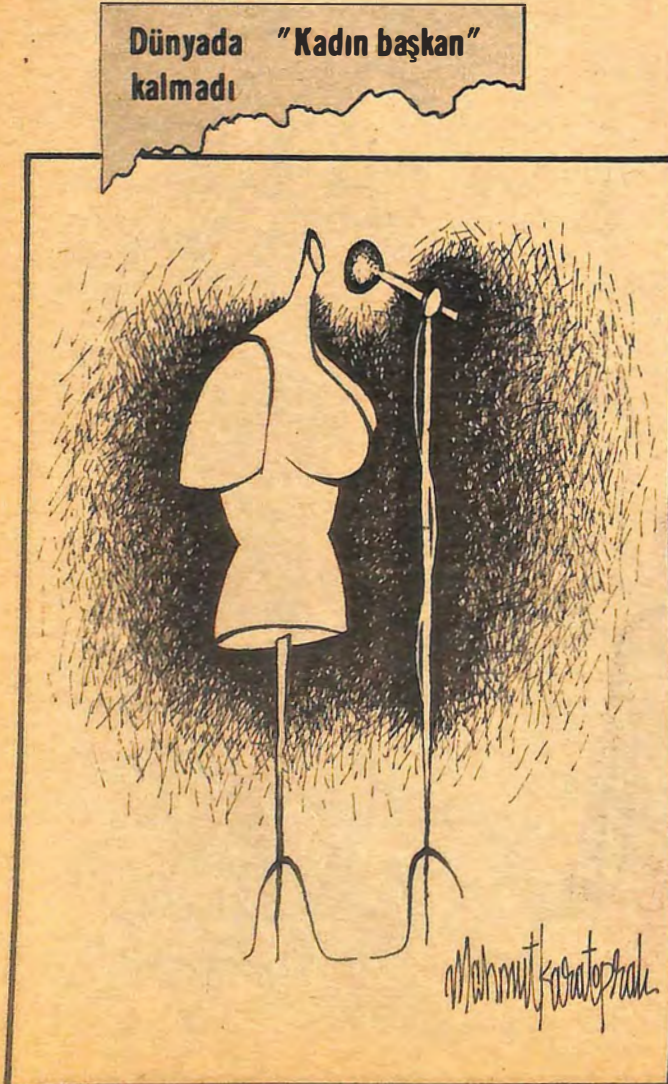
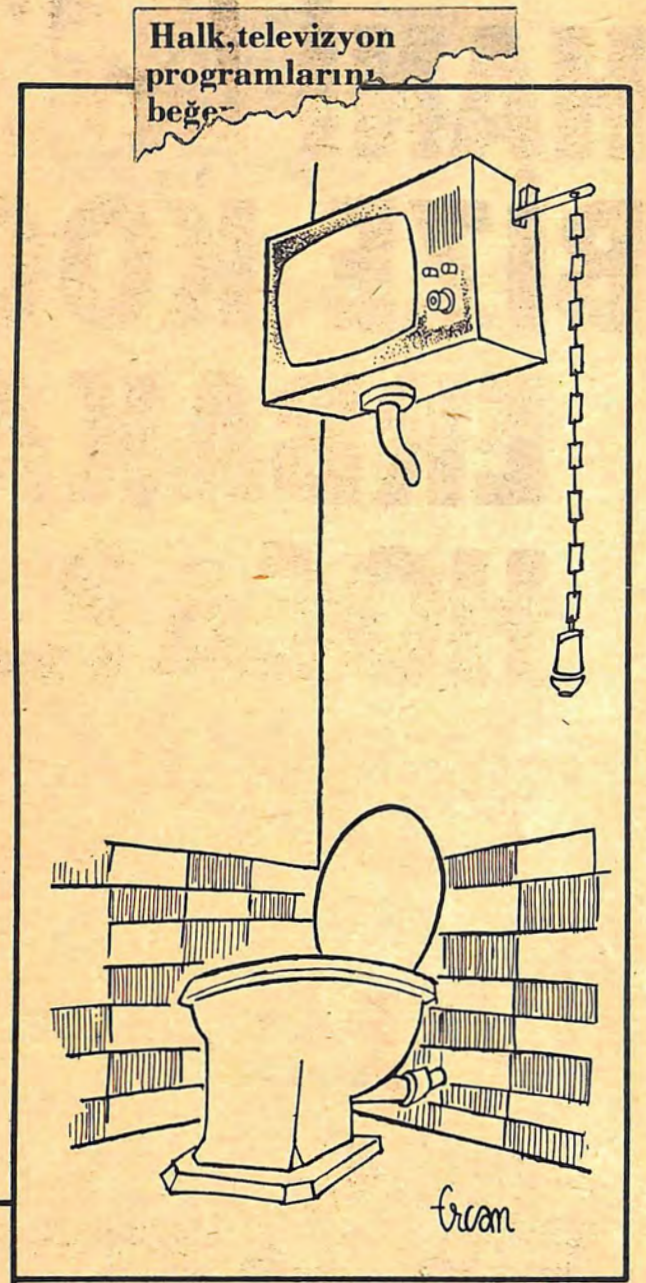
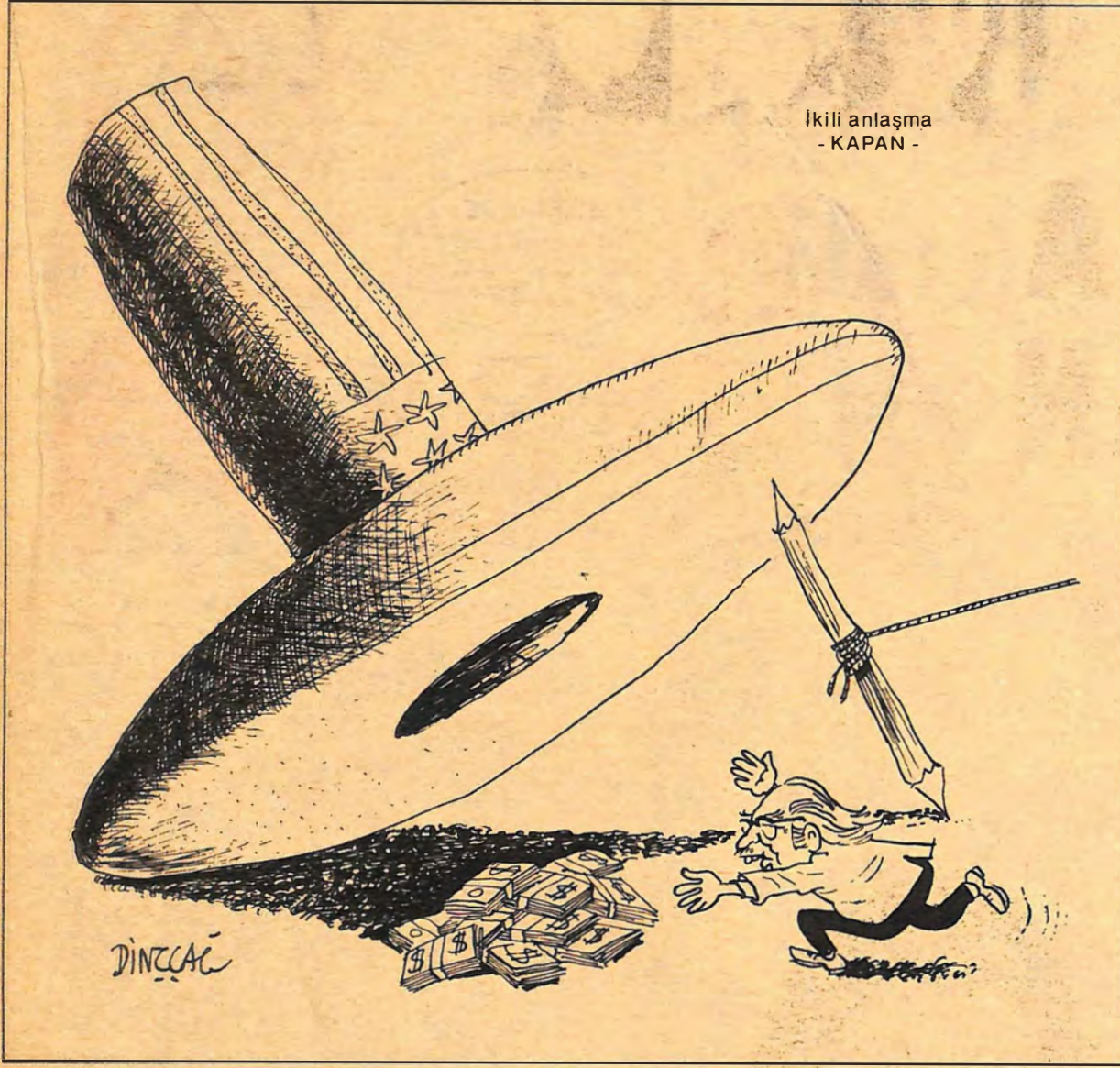
Bu arada durumun iyice keşkülleştiğini çakan bizim Muhittin, hemen olay yerine balıklama dalmış ve dul sanatçıların orasını, burasını gıdıklayarak Tonton Hoca'yı, ellerinden kurtarmıştır.

Muhittin, daha sonra muhabirimize şunları söylemiştir:

"Gel de, fıtık olma birader... Hem üstadı rahatsız ediyorlar... Hem 'Evde kaldık' diye sızlanıyorlar... Hem de demir tüccarından, fabrikatörden, milyoner kabızaldan aşağısını beğenmiyorlar... Bunlar, koca mı arıyor, hacıağa mı anlayamadım gitti!."

Haklısın Muhittin; çok doğru laf ettin.

tipler

CETİN ALTAN

Sünnetçi Mehmet Efendi

ESKİ Göztepe bahçelerini genç kuşaklar bilmez. Çamlar, ceviz ağaçları, atkestaneleri ve yıkık havuzlarıyla bitmiş bir saltanatın kuytu huzuru, meltem meltem ürperirdi o bağı, çiçekli, meyvalı bahçelerde.

Ta uzaktaki tahta parmaklıkları bahçe kapısının üstünde bir çingirak sallanırdı. Kapı açılıp kapandıkça çingir çingir eden rüzgârlı gecelerde ince sesini duyuran bir çingirak.

Ve yaz akşamlarında ateşböcekleri yorgun otlarla yeni sulanmış gül ve karanfillerin arasında, parlaya söne uçarken, uzaklardan yoğurtçu sesleri yankılanırdı:

-Silivri kaymaaaak...

Bahçeleri bahçelere toprak yollar bağlardı. Komşu bahçeler arasında da pek kullanılmayan yan kapılar vardı.

Bostan kuyularından elle çevrilen dolaplar, oluk oluk su akıtır, patlıcanlar, fasulyeler, dolmalık biberler o suyla sulanırdı.

Onu böyle bir dekorun ikinci üstünde tanımıştım. Gelmiş köşkün önündeki atkestanesinin altında bir şezlonga oturmuştu. Evdekiler balkondan usulca bakarak birbirlerine:

-Kim bu, diye sormuşlardı.

Biri:

-A tanıdım, bu Sünnetçi Mehmet Efendi, demişti.

"Sünnetçi" sözü "Cellal sözcüğüyle eş anlamdaymışcasına gizli bir hançer saplanmıştı yüreğime.

Büyüyen gözlerimle ben de bakmıştım.

Şişman, okkallı, hantal bir vücudu, kırılmış çember bir sakalı vardı. Elleri göbeğinin üstünde, öyle uzanmış oturuyordu.

Bahçelerde evin erkekleri pijamayla dolaşırlardı. Pijamayla misafir kabul ederler, hatta bazen pijamayla komşulara misafirlğe giderlerdi. Pijama ev elbisesi gibi bir şeydi. Yataarken de gecelik entaris giyerlerdi.

Sünnetçi Mehmet Efendi aşağıda tek başına oturma duruşun, babam elindeki sigarayı sakın sakın içmiye devam etmişti. Sigarası bitince de ayağa kalkmış, aşağıya Mehmet Efendinin yanına inmişti.

Babamın Mehmet Efendiyi görüncedaha uzaktan ne diyeceğini biliyordum. Sözde sevinçli bir şaşkınlıkla:

-Oooooo maşallah yahu, nerden çıktın böyle, diyecekti.

Limana giren vapurların hep aynı olan düdük sinyalleri gibi babamın da hangi misafiri gördüğünü ses buydu:

-Oooooo maşallah nerden çıktın böyle...

Sonra el sıkışırılar yanyana otururlardı. Babam konuşmaya pek teşne değilse, nargilesini getirip onu içmeye başlardı. Üç beş tokurtu arasında da başını misafire çevirir:

-Daha nasılsın bakalım, derdi.

Misafir:

-Eh işte uğraşıyoruz derdi.

Ve uzayan sessizliğin ortasında nargilenin tokurtuları duyulurdu sadece.

BABAMIN sünnetçiyle ne konuşacağını merak ediyordum. Fazla yaklaşıma da

cesaret edemiyordum.

Babam sünnetçiyi görünce çok sevinmiş gibi geniş bir gülücükle:

-Ooooo maşallah nerden çıktın böyle'sini patlatmıştı.

Mehmet Efendi de, dizleri çıkmış bol pantolonu ve çember sakalıyla ayağa kalkmıştı:

-Kaç yıl oldu görüşmiyeli, özledim vallahi, diyordu.

-Nasıl buldun evi?

-Bizim oralara sizi tanıyan bir bahçıvan geldi, ondan öğrendim. Kalkıp gideyim, dedim.

Mehmet Efendi, Kapıdağ yarımadasında oturuyordu: Ta oralardan kalkıp gelmişti.

Babam:

-Hoş geldin, çok iyi yaptın, diyordu.

Ve soruyordu:

-Şimdi mi geldin?

Mehmet Efendi:

-Yok, diyordu, üç gün oldu geleli...

-Ya...

-Önce doğru buraya geldim ama kimse yoktu sizin evde...

Haklıydı. Evcek tenteli bir arabayla Çamlıca'daki büyük teyzelere gece yatısına gitmiş-tik.

Babam:

-Peki sonra ne yaptın, dedi.

-Adresin doğru olup olmadığını anlamak için şuradaki kapıdan İsmail Efendilere gittim.

-Tanır mısınız İsmail Efendiyi?

-Yooo yeni tanıştık. Çok muhterem bir zat...

-Öyledir.

-Üç gündür onlarda kalıyorum...

Babam, altına raptiye batmış gibi birden:

Ne, diye zıplamıştı. Üç gündür İsmail Efendilerde mi kalıyorsun.

Mehmet Efendi gayet olağan bir sesle:

-Evet, demişti.

-Hani tanımiyordun İsmail Efendiyi?

-Sizin evi sormıya gittiğim-de tanıştık, ahbap olduk, ben de kaldım.

GERÇEKTEN de Sünnetçi Mehmet Efendi, bizde kimseyi bulamayınca bahçedeki ara kapıdan İsmail Efendilerin bahçesine geçmiş ve bizi sormuştu. İsmail Efendi de beyaz sakallı, sofı mu sofı, güçlü kuvvetli eski bir kasaptı.

Mehmet Efendiye istediği bilgileri verdikten sonra:

-Hocam biraz oturup dinlenin, uzaktan geliyorsunuz, yorulmuşsunuzdur, demişti.

Mehmet Efendi de:

-Eh biraz dinleneyim, diye oturmuştu.

Kahveler, ayrılar ikram edilmişti Mehmet Efendiye.

Bir süre sonra Mehmet Efendi kalkmak için davranmıştı. İsmail Efendi:

-Neredeyse akşam okunacak, akşamı birlikte kılalım sonra gidersin, demişti.

Mehmet Efendi de başını sallamış:

-Peki, demişti.

Akşam namazını İsmail Efendinin damadı ve torunlarıyla hep birlikte kılmışlardı.

Mehmet Efendi yine:

-Ben artık gideyim, demişti.

-Birer akşam kahvesi içelim gidersin.

Mehmet Efendi:

-Olur, demişti.

Kahveleri içtikten sonra biraz daha sohbet etmişlerdi.

dersiniz, kahve içelim sonra gidersiniz, öğleyi kılalım sonra gidersiniz. Biraz kestirelim sonra gidersiniz. İkinciyl kılalım, sonra gidersiniz.. Sünnetçi Mehmet Efendi böylece üç gün üç gece kalmıştı İsmail efendilerde..

BİZİM evde de bir telâş başlamıştı, hanımlar:

-Bilmem ki ne yapsak, herhalde bir süre de burada kalacak, diyorlardı.

Anneannem:

-Büyük lengerle bol makarna pişirelim, diyordu.

Annem:

-Sade makarna olmaz ki, diyordu..

-Kuzu kapamayla karnıyarık da var..

-Bize kadar azıcık şeyler onlar, yetmez ki..

-İstersen büyük sinide bir de börek açalım..

-Doyar mı acaba?

Şaşkın şaşkın onları da dinliyordum. Kuzu kapama, karnıyarık, büyük lengerde makarna, bir sinide börek... Ama yine de Mehmet Efendinin doyaçağından kuşku duyuyorlardı.

Annem:

-Bir bakraç da yoğurt koyarız, çorba da var ama bilmem ki, diyordu.

Anneannem:

-İstersen bir tencere de nohut, yahut kuru fasulya pişirelim. Kuyuya sarkıttığımız kıyma buz gibi, diyordu.

Durumu babama da danışmak için evlâtlıkla babamı çağırttılar. Babam:

-İzam ediyorsunuz, neyi ne kadar koyarsanız o kadarını yer sadece, dedi.

Annem:

-Hepsini koysak, dedi..

Babam:

-Hepsini yer, ama başka bir şey istemez..

-Yani ne konursa hepsini yer mi?

-Yer. Sofrada artık bırakmayı günah sayıyor. Vaktiyle komşular ziyân olmasından korktukları bütün yemeklerlona getirirlerdi. Hepsini yerd. Peygamberin emrinin böyle olduğunu söylediler. Konanı yemek "sünnet"miş.. O yüzden "Sünnetçi" derlerdi kendisine..

İçim rahatlamıştı. Demek erkek çocukların pipisini kestigi için değil, ne konursa önüne hepsini yediği için adına "Sünnetçi" diyorlardı.. Doğrusu pek sevinmiştim. Bakalım neler yiyecekti akşama..

Sofra bahçeye kuruldu. Önce üstünde mis gibi kızarmış tereyağ kokularını savurta savurta düğün çorbası geldi. Kalabalık ziyafetlerde kullanılan en büyük kâseye konmuştu.

Ama Mehmet Efendi bir tabaktan fazla yiyemedi. Etten bir parça, karnıyarıktan bir parça, makarnadan da bir kaşık aldı.

Babam:

-Yahu sana ne olmuş böyle, benden bile az yiyorsun, diyordu.

Mehmet Efendi çember sakalını ıskıldandıran masum bir gülücükle:

-Artık Peygamber efendimin emrini yerine getiremiyorum. Üstünüze afiyet kalbim pek iyi değil, dedi.

O gece bizde yattı Mehmet Efendi. Gittikten sonra bilmiyorum kaç gün makarna, börek ve nohut yiyip durduk.

On beş yirmi gün sonra eve bir teneke lakerda ile bir teneke yeşil zeytin geldi. Mehmet Efendi, Kapıdağ yarımadasından göndermişti. Yediği iki lokma ekmeğin belki de altında kalmak istememişti.

Ve sonradan öğrendik ki gelirken de zeytin getirmiş ama İsmail Efendilere armağan etmiş onu..

Bir daha pek görünmedi sünnetçi Mehmet Efendi. Ama hem bize, hem İsmail Efendilere, mevsimine göre, ya domates salçası, ya lakerda, ya Marmara zeytinini göndermeye devam etti.

Mehmet Efendi yine gitmeye davranınca, İsmail Efendi:

-Lokmayı beraber edelim, sonra gidersiniz, demişti.

Böylece akşam yemeğini de birlikte yemişlerdi. Sonra yine kahveler içilmişti. Mehmet Efendi gitmek için bir kez daha davranmış, İsmail Efendi:

-Neredeyse yatış okunacak, onu da kılalım da sonra gidersiniz, demişti.

Yatışığı da birlikte kılmışlardı.

Sonunda İsmail Efendi:

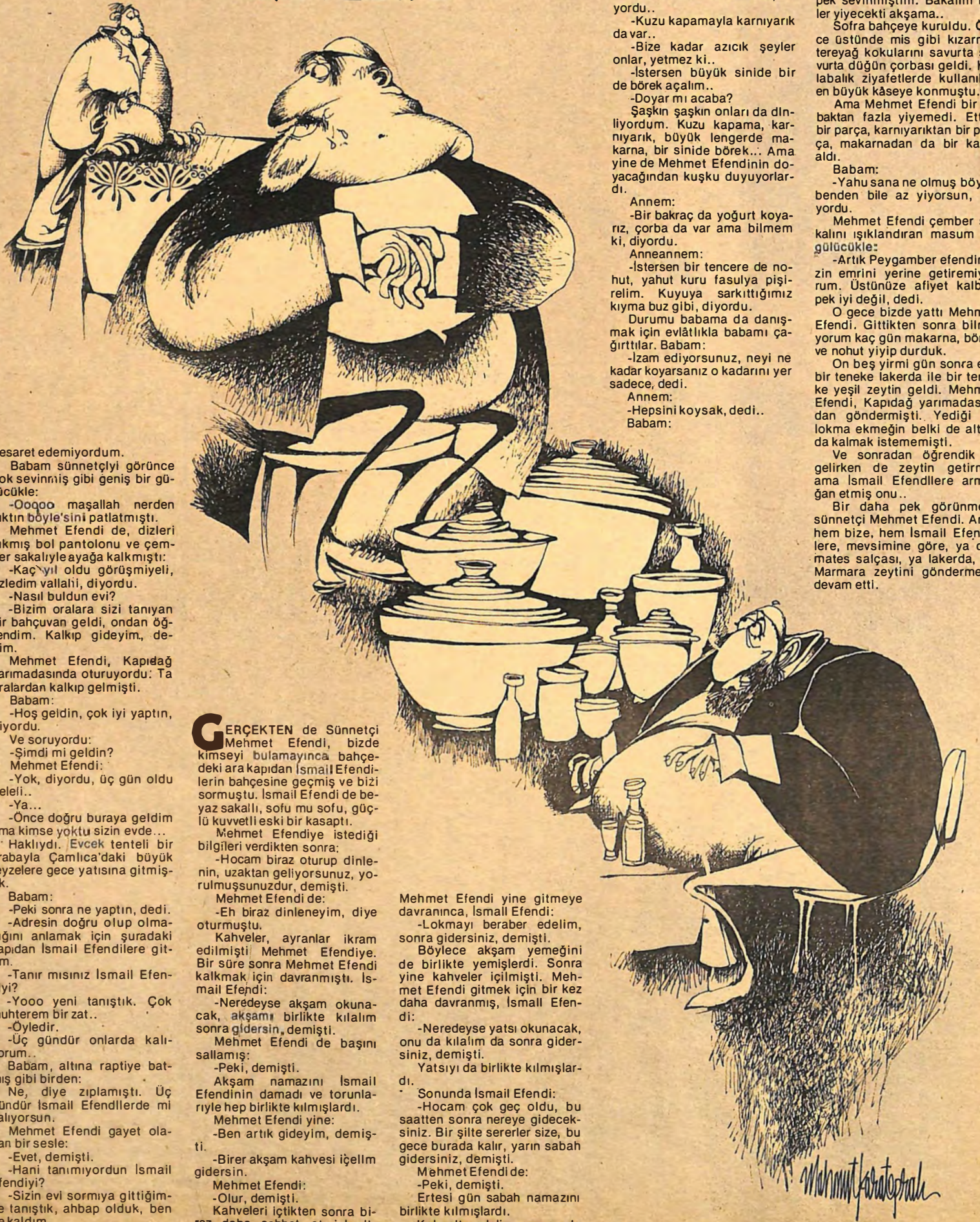
-Hocam çok geç oldu, bu saatten sonra nereye gideceksiniz. Bir şilte sererler size, bu gece burada kalır, yarın sabah gidersiniz, demişti.

Mehmet Efendi de:

-Peki, demişti.

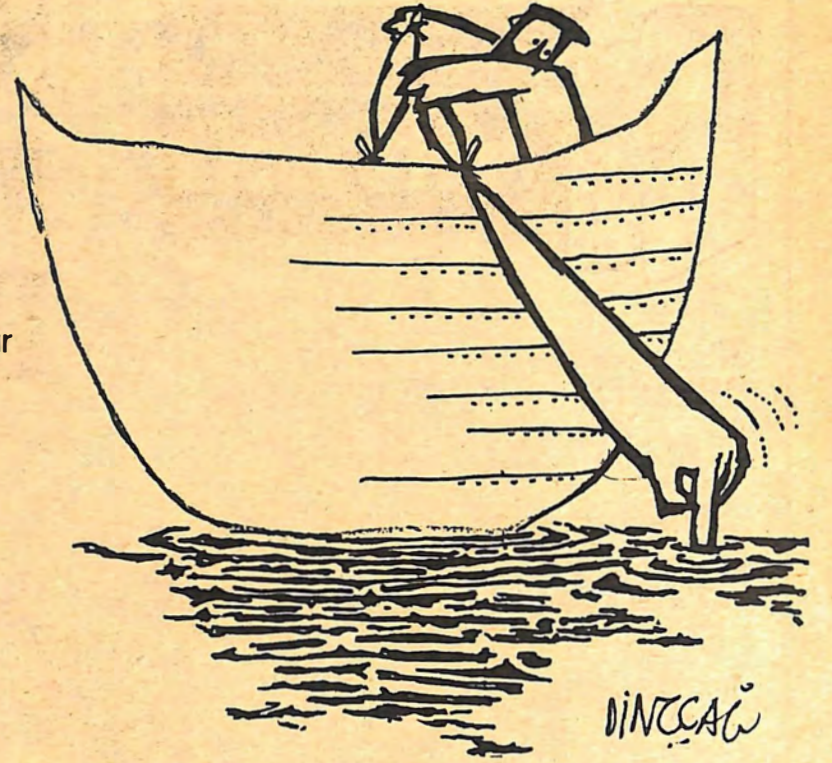
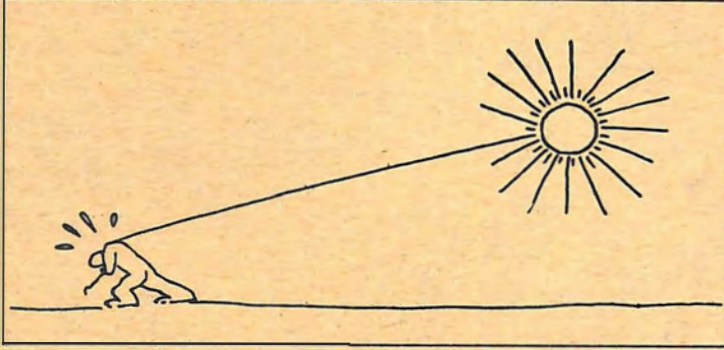
Ertesi gün sabah namazını birlikte kılmışlardı.

Kahvaltı edelim sonra gi-

Bir konuk çizerin fırçasından

Her hafta bu sayfa, ünlü Türk ve dünya karikatürcülerine ayrılacak, sırası geldikçe **Çarşaf** çizerleri de okurlarımıza tanıtılacaktır

Şadi
Dinççağ

1919'da Bafra'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini, babasının devlet memuru olması nedeniyle Anadolu'nun değişik illerinde yaptı. Ve İstanbul'a gelerek, İstanbul Teknik Üniversitesinden mezun oldu. (1944)

Karikatüre küçük yaşlarda merak saran Dinççağ, ilk eserini 1938 yılında Akbaba dergisinde yayımlattı.

O günden bugüne devamlı olarak mühendislik ve karikatürcülüğü birlikte sürdüren Şadi Dinççağ, bir çok uluslararası yarışmaya katılmış ve eserleri yurt dışında da yayımlanmıştır.

Dinççağ katıldığı yarışmalar arasında 1974 yılında Skopje'de (Üsküp) birincilik ödülü kazanmıştır. Bunun dışında değişik yarışmalardan kazandığı üç ödülü daha vardır.

Halen Çarşaf dergisinde çizmekte ve Boğaz Köprüsünde müşavirlik yapmaktadır.

Evli olan Şadi Dinççağ'ın üç çocuğu vardır.

GÜNÜMÜZDE
YAŞASALARDI

3

Yine
Süleyman'a
acıdı
Emrah,
tutup
Erbakan'ı
taşladı
eyvah

ÜMIT YAŞAR
OĞUZCAN

MB

Bu kez de Emrah'ın ruhunu çağıralım dedik. Dalgınlığımıza gelmiş, hangisinin ruhunu çağıracağımızı belirlememiştir. Bu yüzden Erzurumlu ile Ercisli birlikte geldi Emrah'ların. Bak-tık; ikisi de dolmuş, sazları ellerinde, çağımızı taşlamak için sabırsızlanırlar... Bu yüzden yazı - turaya başvurduk; Erzurumlu Emrah kazandı. Bunun üzerine Ercisli Emrah "Hadin ağalar, bana müsaade! Başka sefer görüşür, konuşur, halleşi-

riz" deyip gitti. Erzurumlu Emrah'la başbaşa kaldık.

Erzurumlu Emrah dedi ki: "Gününüzde bi Süleyman Bey varmış. Yalnız politikacıların değil, yazarların, çizerlerin de ilham kaynağı olmuş. Acıdım adamcağızın haline. Koşmalarımı onun ağzından çalıp söyleyeyim de bir dinleyin bakalım."

Aldı sazı Erzurumlu Aşık Emrah; Ispartalı Süleyman'ın ağzından bakalım neler söyledi:

Süleyman Bey ve basın

Basına bir türlü yaranamadım
Gitmesem azarlar, gitsem

azarlar
Türk siyasetinin bülbulüyüm ben
Ötmesem azarlar, ötsem azarlar

Yaptıklarım şan katarken
şanıma
Yazdıkları tak ediyor canıma
Siyaset biraz da atmaktır amma
Almasam azarlar, atsam azarlar

Aman dostlar sallıyorlar yerimi
Döktüler ortaya bütün kirimi
Ettiğim hesapsız vaatlerimi
Tutmasam azarlar, tutsam

azarlar
Millet hakem oldu çıktık bir
maça
Adam saldırıyor kin saça saça
Ben de tutup Ecevit'e bir parça
Çatmasam azarlar, çatsam

azarlar
Nedir çektiklerim benim
basından
Ne isterler Yahya'nın
suntasından
Gemim delinse de tam
ortasından
Batmasam azarlar, batsam

azarlar.
Ne yalan söyleyelim; Erzurumlu Emrah'ın bu koşması hepimize pek dokunmuştu. Bayağı duygulanmıştık. Yaşaran gözle-rimizi silemeden, Aşık, bu kez de sempatik yeğenimiz Yahya'nın ağzından ikinci koşmasını da çalıp söylemeğe başladı:

Şimdengeru Ecevit'e küskünüm
Yıktı hatırıma barışmam gayri

İşte en sonunda girdim içeri
Gazetecilerle görüşmem gayri
Çok oldu zararı bana o zatır
Otesini külâhıma anlatın
Sonu ne olacak bu gidişatın
Beni mazur görün karışmam
gayri

Sakız oldum yâra hem de ayyar'a
Neymiş? Giden, sunta çıkmış
Sütten ağız yandı, ben bundan
sonra
Benden büyük işe girişmem
gayri.

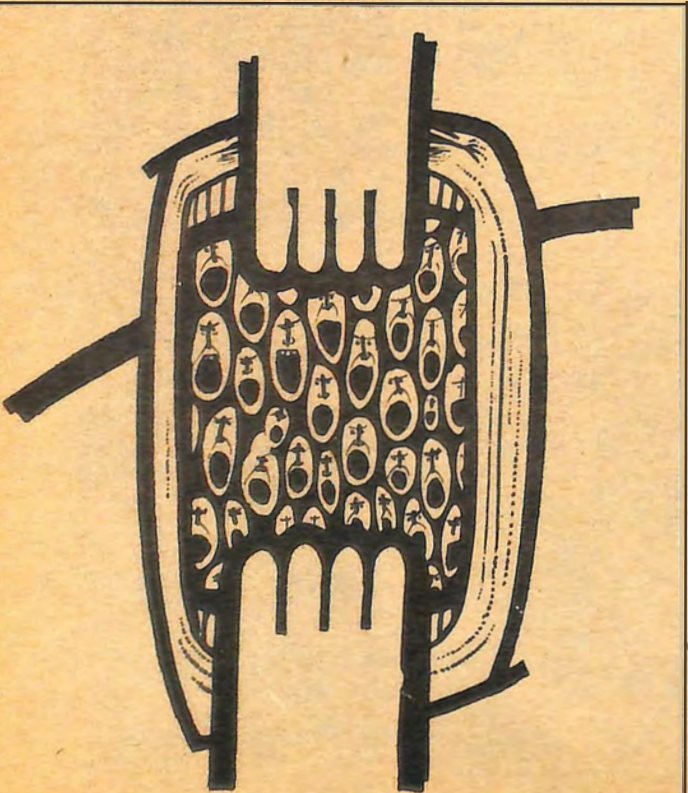
Bu koşmadan sonra Aşık, bir süre dinlendi. Hayli yorulduğu her halinden belliydi. "Son koş-mankimin için Aşık?" dedikse de, cevap vermeyip söylemeğe baş-ladı:

Gelirken uğradım ben Erbakan'a
Dedim: Keyfin nasıl? Dedi ki:
Yok yok
Bol keseden atmaz oldun
aylardır
Dedim: Hasta mısın? Dedi ki:
Yok yok

Dedim: Şu Ecevit, Dedi:
Korkumdur
Dedim: Süleyman Bey, Dedi:
Dostumdur
Dedim: Bu hükümet, Dedi:
Tutkumdur
Dedim: Dayanır mı? Dedi ki:
Yok yok

Dedim: Kıbrıs işi? Dedi:
İbitmiştir
Dedim: Ege işi? Dedi: Düzeldi
Dedim: Ya şu üsler? Dedi: O
bilir
Dedim: Satar mısın? Dedi ki:
Yok yok
Dedim: O vaatler, Dedi: Şakaydı
Dedim: O zart zurtlar, Dedi:
Cakaydı
Dedim: Takken düşmüş, Dedi:
Şapkaydı
Dedim: Kel göründü, Dedi ki:
Yok yok

Dedim: Ne bu hay huy? Dedi:
Bilemem
Dedim: Sadede gel, Dedi:
Gelemem
Dedim: Çaresi ne? Dedi:
Söylemem
Dedim: Patla e mi? Dedi ki:
Yok yok.

SİZ OLSAYDINIZ Sanki, NE YAPARDINIZ?

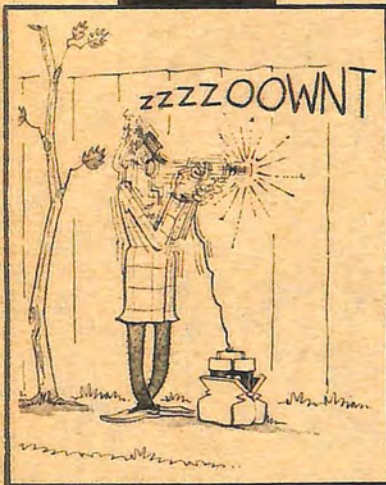
Bu sorunun cevabını,
Levent Kırca ve
Enis Fosforoğlu,
çok acıklı bir şekilde
bu resimli romanda
veriyorlar...

Uyanık seyirci!...

Çizen: DON MARTIN

Yarımporsiyonun düdüğü!

Ziyaretçileri gelenlerin isimlerini okuyan gencin sesi çın çın yankılanıyordu: «Tahtakaleli Kemal, Artist Muzaffer, İdamlık Ali. Yolsuz Niyazi, Çulsuz Razi, Dümbük Recep, Köfte Mustafa, Duman Haydar, Subay Necati, Pestil Rızaaa! Ulan Pestil Rızaaa!...»

YALNIZ benim değil, yankesiciler dalmış kalabalığın içine, arabaları kaldırımların, büyükleri taşıyanların ceplerini hep boşaltmışlar. Cüzdanımı cebimde bulamayınca, ben ordan, bağıra çağıra karakola koşup,

"Beni soydular!" dedim. Polis, beni oranın yabancısı görüp, "İyi öyleyse, tutanak yazalım. Ver kimliğini bakalım... Kimsin, nesin, nereden gelip nereye gidersin?" diye sorunca ben işte o zaman yandım. Koğuştakiler bir daha, hep bir ağızdan,

Haydaaa! çektiler. **Karar: Davacı tarafın gerekli belgeleri mahkememize ibrazına** Gardiyan Yarımporsiyon bağıra bağıra, bağırmadığı zaman da düdüğünü öttürerek koridorun birinci koğuşa doğru geliyordu:

- Heeeeey! Susun! Ziyaretçi listesi okunacak, dinleyin. Adı okunan ziyarete gitsin. Öbürleri içeri, içeri!!! İçeri dedim, içeri!!

Her ziyaret günü sabahı saat onda ziyaretçileri gelenlerin adları okunurdu. Ziyaret günleri hükümlülerle tutuklular koğuşlarına kapatılmazdı ama, geçen haftaki ziyaret gününde, hem de ziyaretçisiyle görüşürken bir hükümlü, baskın verilerle işlene işlene öldürüldüğü için, bir önlem olmak üzere bu ziyaret günü hükümlü ve tutuklular koğuşlarına kapatılmıştı.

Ziyaret süresi on beş dakikaydı ama, ziyaretçilerin ziyaret yerine alınmaması, ziyaretçisi gelenlerin çağrılmaları uzun sürdüğünden, her saatte bir ziyaretçisi gelenlerin listesi okunuyordu. Listeyi, torpili olduğu için cezaevi yönetiminde çalışan gür sesli bir genç hükümlü, bahçeyle açılan kapı ağzında okuyordu.

Yarımporsiyon düdüğünü öttürerek, düdüğünü öttürmediği zaman da boş durmayıp herkesi koğuşlarına tıkmaya çalışırken, ziyaretçileri gelenlerin adlarını okuyan delikanlının sesi, bütün koğuşlardan duyulacak biçimde çınçın yankılanıyordu:

- Listeeee! Ziyaretçiler, ziyaretçiler, ziyaretçileeeer! Listee! Tahtakaleli Kemal, Artist Muzaffer, İdamlık Ali, Yolsuz Niyazi, Çulsuz Razi, Dümbük Recep, Dümbük Receep!.. Köfte Mustafa, Duman Haydar, Subay Necati, Pestil Rızaaa! Ulan Pestil Rızaaa... Artist Muzaffer!

Birinci koğuştaki hükümlülerden biri, kendikendine yüksek sesle söylendi:

- Bizi arayan soran yok! Yirmiyi yoğurt!...

Sonra, yatağına oturmuş, saziyle uğraşmakta olan Yaşar'a seslendi:

- Yaşar!
- Buyur ağbi.
- Senin de mi ziyaretçin yok?
- Ben ölmüşüm ağbi... Kimseyi beklediğim yok ki, gelsin.
Başka bir hükümlü, Yaşar'a o

soruyu sorana,

- Yani, dedi, senin bir beklediğin mi var da, böyle dedin şimdi?

Öbürü,

- Yoo, dedi, kimseyi beklediğim filan yok. Ama kaya kovduğundan da çıkmadık; mapusluğumuzun ilk günlerinde bir iki gelenimiz, gidenimiz olurdu ya, yıllar geçtikçe hepsinin ayağı kesildi.

- Öyleyse daha ne bekliyorsun?

- Hani yani, mesela dedik... Yirmiyi yoğurt, yirmiyi yoğurt!

Onların dilinde "Yirmiyi yoğurt" diye bağırarak, yoğurt ucuzladı ama müşteri yok demek, ne gelen, ne giden; ne arayıp, ne soran; ne para, ne pul; ne istek, ne umut var demekti.

Ziyaretçileri olmayan, ziyaretçileri geleceği umudu da olmayanlar için bu ziyaret günleri büsbütün acılı geçiyordu. Yaşar saz çalıp kendi yaktığı türkülerini çığırarak, koğuştaki arkadaşları da O'nun türkülerini dinleye dinleye ezberlemişler, arasına söylemeye başlamışlardı. "Yirmiyi yoğurt!" diye of çeken hükümlü, Yaşar'ın türküsünü söylemeye başladı:

Bir kara talih kovaladı beni

Umutlar verdi oyaladı beni

En olmaz yerimden yaraladı beni

Onulmaz yerimden yaraladı beni

Sarsın yarımı çağırın :annemi!

Yaşar'ın "Anşe'mi" dediği yerde O "Annemi" diyerek türküyü kendine uyduruyordu.

Yaşar, yatağından sazının tellerini dımbırdatıyordu. Çiftekağıtlı cıgarasına yumulan hükümlü,

- Çok sazına aslanım, koyver sazi söyleyin Yaşar'ım! diye bağırdı.

Yaşar, yavaşta başlayıp bir türküyü tutturdu:

Birdöksem derdimi denizler taşar

Anlatsam yargıca, yargıca da şaşar

Hakkımı istesem ölmüşsün derler

Vergiye salıya bu ölü yaşar

İsterse bulunur kitapta yeri

Hazret-i İsa'yı gösterir diri

Bu sözü söyleyen sorulsa dersin

Yaşarken yaşamaz garibin biri

Akşam olunca, yine Yarımporsiyonun düdük sesleri ve "İçeri, içeri!" diye bağırılmalarıyla hükümlülerle tutuklular koğuşlarına tıkıldılar. Ziyaret günlerinin akşamları, ziyaretçisi gelenlere de, gelmeyenlere de bir anlatılmaz acılı üzüncü çöküyordu. Sevinçli zamanlarda da, üzümlü zamanlarda da, haydi gelsin Yaşar, deniyor, Yaşar da koğuşun en uygun yerine oturup, yaşıyorken yaşamazlığının öyküsünü anlatıyordu.

Akşam yoklamasından ve yemekler yenildikten sonra, yine birinci

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

17

Yazan: Aziz NESİN

koğuştakiler, Yaşar'ı en iyi dinleyecek biçimde yerlerini almışlardı. Yaşar durup dururken başından geçenleri anlatamazdı. Nasıl boksçular maçtan önce kızışmak için atlar zıplarlar, nasıl ayaktopçuları maç başlamadan alana çıkıp koşup sıçrarlarsa, Yaşar'ı da işte öyle, anlatmaya başlamadan önce konu üstüne söz açıp kızıştırmak gerekirdi. Bunu bilen koğuş arkadaşlarından biri,

- Eee, Yaşar, miras işi ne oldu? diye sordu.

Yaşar,
- Mirası alabilmem için, önce yaşadığımı isbat etmem gerekiyor... dedi.

- Yahu, mahkemede davâ açtın ya...

- Açtım açmasına da...

- Eee?

- Ağbicum, sen Yaşar kardeşinin laflarını kulak arkası ediyorsun. Anlatmıştım ya, biz partililik oynarken ve büyüklerimizi alkışlamak için ve büyüklerimizin arabalarını havaya kaldırmak için ve büyüklerimizi başımızın üstünde taşımak için, ellerimizi yukarı kaldırdığımızdan, Türkiye'mizin bütün yankesicileri oraya dolup, bizim ellerimizin havaya kalk-

muş olmasını fırsat bilerekten, bizim ceplerimizi tümünden boşaltmışlar. Biz sövüşlemişler ki ağbicum, ne diyorum sana, o kadar olur işte...

Miting denilen toplantıların unlü sövüşçülerinden ikisi birinci koğuştaydı. Birinci koğuşun öteki dallarda uzman yankesicileri ve hırsızları,

- Ulan yoksa Yaşar kardeşimizi sövüşleyen siz miydiniz? diye dalga geçtiler.

Gelecek Hafta:

"HER ŞEY MIRASI ALMAMA BAĞLI!"

Serbest hürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

Bu sayfa,
sizin sayfanızdır.
Karikatürlerinizi,
esprili fotoğraflarınızı
ve fıkralarınızı
bekliyoruz.

HER TEDBİR EMNİYET İÇİN

A PARTMANIN ikinci katında kumar oynuyorlardı. İçlerinden birinin hile yaptığını gören arkadaşları fena halde kızıp onu pencereden aşağıya attılar. Adamın bacağı kırıldı. Bir süre hastanede yattı. Sonra iyileşip çıktı ve o akşam meyhanede rastladığı bir dostuna başından geçenleri anlattı. Sonra: -Şimdi ben ne yapayım?... diye sordu.

Arkadaşı..

-Beni dinlersen kardeşim, bundan sonra kumarı zemin katta oyna!... dedi.

GÜNAH KİMDE?

Y AŞLI kadın kocasına. - Varın evliliğimizin ellinci yıl dönümü kocacığım, dedi. Horozu keşim mi?..

Adam:

- Allah Allah, dedi. Bunda horozun ne günahı var?..

KİM DAHA HIZLI KOŞAR?

S ORU: Irza tecavüz neden imkansız bir şeydir?..

Cevap: Çünkü etekleri kalkık bir kız, pantolonu inik bir erkekten daha hızlı koşar.

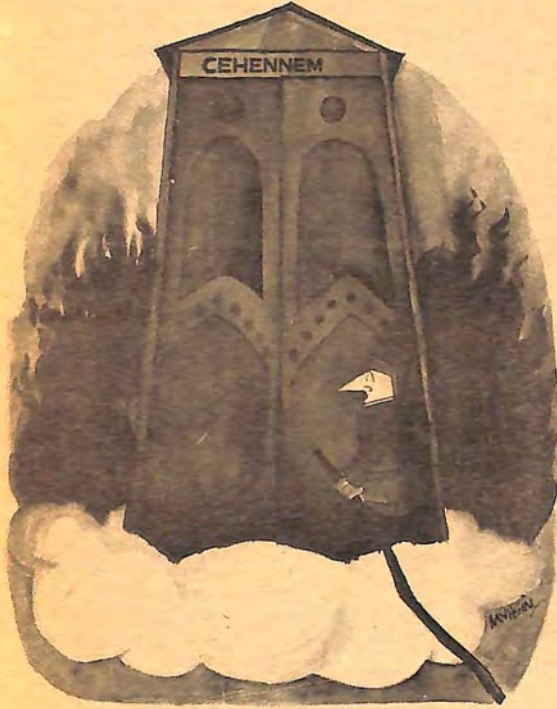
UYARI

BİR film yapımcısı o gece yatağını genç ve güzel bir yıldız adayıyla paylaştı.

Gece yarısı adam kıızı uyandırdı. -Ben tuvalete kadar gidiyorum, dedi.

Kız şaşırıldı.

-İyi ama beni niye uyandırıyorsun? -Yanlışlıkla yerime bu arada haşka biri gelmesin diye haber vereyim dedim şekerim..

HALİL DEMİRCAY 1258 Sok. No: 21 Kahramanlar - İZMİR

Gönderdiğiniz okul
anılarından...

**Cetin
ALTAN'ın
sectikleri**

**Albayın
cevabı**

A SKERLİK dersini, kız-erkek bütün öğrenciler dört gözle beklerdik. Albayımız yakışıklı, şen, şakacı biriydi. Ders arasında nükteler yapar, özellikle erkek öğrencilere:

- Ulan senin saçlar yine o biçim olmuş kerata gibi, fiskelele takılırdı.

Kızlara ise pek bir şey demezdi. Kızlar da albayı hayran hayran dinlerler, tenaffüs zili çalınca da bir araya toplanıp, fıkırdaya kıkırdaya albayı konuşurlardı.

Bir pazartesi günü albay yazılı sınavın notlarını okudu. Kıvrık alanlar sadece erkekler arasındaydı.

Askerlik hocası:

- Ulan eşek herifler, diyor, kazık kadar adamlarsınız. Erkekliğinizden utanın. Bakın kızlardan hiç zayıf alan var mı?

Erkek öğrenciler boyunlarını bükmüşler susuyorlardı.

Albayın kızlara bollağı iltifattan cesaret alan Çim� Zehraparmanın kaldırarak hocaya yağ yakmak istedi:

- Öğretmenim ne zaman "Sözlü" olacağız, dedi.

Albay kıızı şöyle bir süzdü; çarpık bir gülümlükle:

- Kusura bakma kıızım, dedi, ben evliyim.

Nevzat YILMAZ
Dükkanönu Mah.
1041 Sok. No. 4
DENİZLİ

Çelişki...

O zaman lise sıralarındaydık. İbiş Ömer diye matrak bir arkadaşımız vardı. Nerden bulur, nasıl bulur, olmadık muziplikler icat eder, hocalarla tartışır, şirin mantık oyunları yapardı.

Durmadan yasa saygısından yasaların egemenliğinden söz

eden bir edebiyat öğretmenimiz vardı.

- Bir toplum yasalara göre yönetilir, yasalar uygulanmazsa o toplum değnekçisiz kalmış eşek sürüsüne döner, derdi.

Bir gün İbiş, edebiyat hocasının dersinde, sırasından kalktı başka bir sıraya oturdu. Hoca önce bir şey demedi. Bir süre sonra oradan da kalktı başka bir sıraya oturdu. Hoca şöyle bir baktı İbiş'e, gene bir şey demedi. Derken Ömer oradan da kalkıp başka bir sıraya oturunca edebiyatçı:

- Ulan kestane fişegi gibi ortalıkta ne dolaşıp duruyorsun. Git kendi yerine otur bakayım, dedi.

Ömer ayağa kalktı: - Hocam dediğinizi yapıyorum ama, Anayasaya aykırı hareket ediyorsunuz, dedi.

Hoca: - Ne... Ne... diyorsun be... Nerde Anayasaya aykırı hareket ediyorum, diye celâllendi.

İbiş Ömer arka cebinden bir anayasa çıkardı, sayfalarını karıştırdı ve okumaya başladı:

- Madde 18-Herkes dilediği yerde yerleşme hürriyetine sahiptir.

Bekir SÖZEN
Sultanahmet - Akbiyık
Oyuncu Çukmazı No: 22
İSTANBUL

**Kuşlar
gibi**

L İSE son sınıftaydık. Yaramazlığımız çalışkanlığımızdan öndeydi. Aramızda da gayet hazırcevap cin gibi arkadaşlar vardı. Hocalar kızar gibi oldular mı, onlar bir nükte ile havayı değiştirirler, durumu kurtarırlardı.

Kimya hocamız aynı zamanda sınıf hocamızdı. İlerici, neşeli, çok cici bir kadındı.

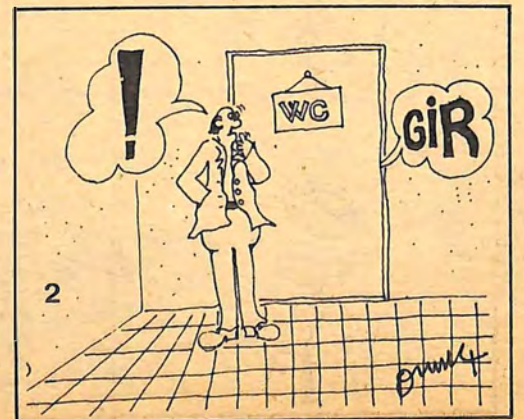
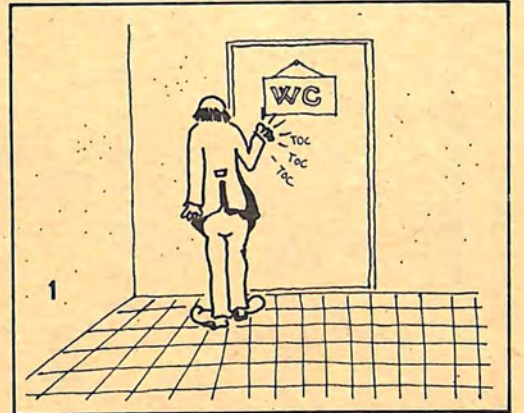
Sınıfın azdığı bir gün içeri girmiş, gürültüyü bastırdıktan sonra öğütler vermeye başlamıştı:

- Bakın çocuklar, diyor, koskocaman insanlar oldunuz. Yakında liseyi bitiriyorsunuz. Böyle devam edemezsiniz. Çocukları bırakıp istikbalinizi düşünmeniz gerek. Ama ne çare ki sizin aklınız hâlâ havalarda.

Birden Mızımız Nuri'nin arka sıralardan sesi duyuldu:

- Üzülmeyin hocam, Atatürk bile "İstikbal göklerde" demiş.

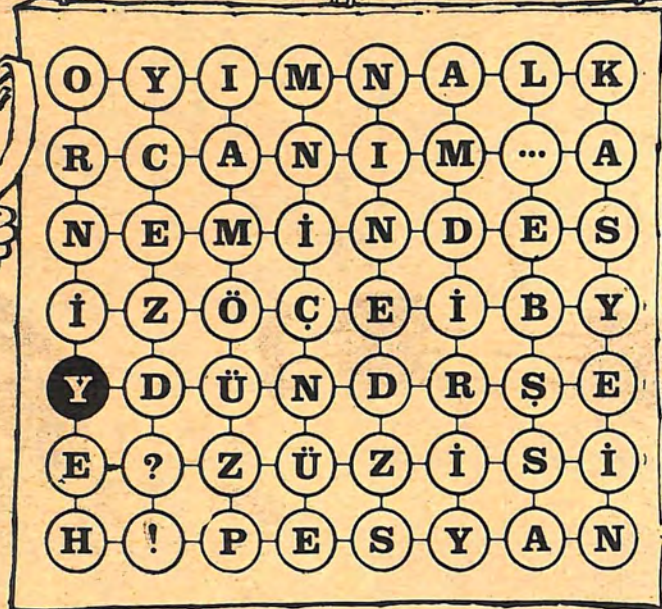
Nejla KARAKAŞ
Karaağaç Sok. No. 34/
Mamak - ANKARA

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir:

1) Bulacağınız 12 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (Y) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her harf sadece bir defa kullanılacaktır.

CEVAP: YİNE Mİ ÇÖZDÜNNÜZ? EHI PES YANI
ŞİZDEN DE BİR SEY SAKLANMIYOR CANIM...

BİLMECE BİLDİRMECE EKSİK ŞEKLİ BİTİRMECE

KARELİ bulmaca... "7 Yanlış Bulma" bilmece-si. Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. **ÇARŞAF** ise 17 sa-

yıdır bu köşede. okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareket-

le, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece...

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri, iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 17"
Çarşaf Dergisi, Mollafenar Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu - İstanbul

DÜŞÜNCE DİLE GELİRSE...

Bir takım tipler düşüncelerini belirtiyorlar... Yazısız belirttikleri için de hepimizi delirtiyorlar!.. Neyse, sakın olalım... Ve bu düşünceli tiplerin KİMLİKLERİNİ bulalım... (Bi zahmet!..)
Bulamayan dergiyi ters çevirip bakar, şak diye durumu çakar!..

1

2

CEVAPLAR: 1- Kekeme 2- Şakır

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL 1 SAYI 17

Sahibi: **EROL SİMAVİ**

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü:

Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:

Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: **Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.**

Adres: **Cağaloğlu,
Mollafenar Sok.
No: 30-32**

İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

"Az gelişmiş
Anahtar 15"i en iyi
tamamlayan 5
okurumuz 100'er lira
armağan kazandılar

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR
ŞEKİL

AHMET
TALAT TOK
Aşağı Eğlence
Doğançay Sokak
No: 16
Etilik-ANKARA

SELİM ARTUÇ
İncirli Yeni
Andıran Sitesi
4. Blok No: 3
Bakırköy
İSTANBUL

HALİDE
BAYRAMOĞLU
14. Sokak 33/A
Bahçelievler
ANKARA

HATİCE
COŞKUNDERE
Emek Sitesi
Manolya Apt. D.2
DENİZLİ

ATİKE BULUT
İbrahim Çelebi
Mah. Çayatlar
Sokak No: 8
MANİSA

Çarşaf
İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

17

Adı, soyadı:

Adresi:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Çarşaf

POSTERİMİZ LIBYA'DAN GELİYOR
ECEVİT'LE ÖZTÜRK EL SIKIŞIYOR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Teknolojinin Simgesi

RADO DIASTAR

İsviçre'den eşsiz bir saat, RADO DIASTAR.
Özel yapımlı çelik çerçevesi ve safir camıyla dünyanın çizilmeyen tek saati, RADO DIASTAR.

Otomatik kurgusuyla zamanın en dakik, en dayanıklı izleyicisi, RADO DIASTAR.

Bütün modelleri takvimli ve kesinlikle su geçirmeyen şık saat, RADO DIASTAR.

RADO

DIASTAR
ELEKTRONİK

ZAMANA DEĞER VERENLER İÇİN

RADO DIASTAR saatleri için
İstanbul haricindeki münhal vilâyetlerde
acentelik verilecektir.

RADO
saatleri
RIGI saat
galerilerinde

Türkiye Müessili
MUSTAFA TUFAN

Türkiye Yetkili Müessillik ve Bakım Servisleri :

MAGAZA : SİŞLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 47 30 09 ~ 22 20 04
GALERİLER : SİŞLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 40 18 30
" : ÇEMBERLİTAŞ, Darüşşafaka Sitesi No. 303
" : GALATASARAY, Meşrutiyet Cad. No: 24

GALERİLER : BAKIRKÖY, İstanbul Cad. Tınaztepe Çarşısı No. 21
" : KADIKÖY, Bahariye Cad. Onur İş Hanı No. 120
" : SIRKEÇİ, Hamidiye Cad. Türbe Sokak No. 59
" : FATİH, Fevzipaşa Cad. No. 45